8 oldal **70 fillér**

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 11. szám
1948 március 17

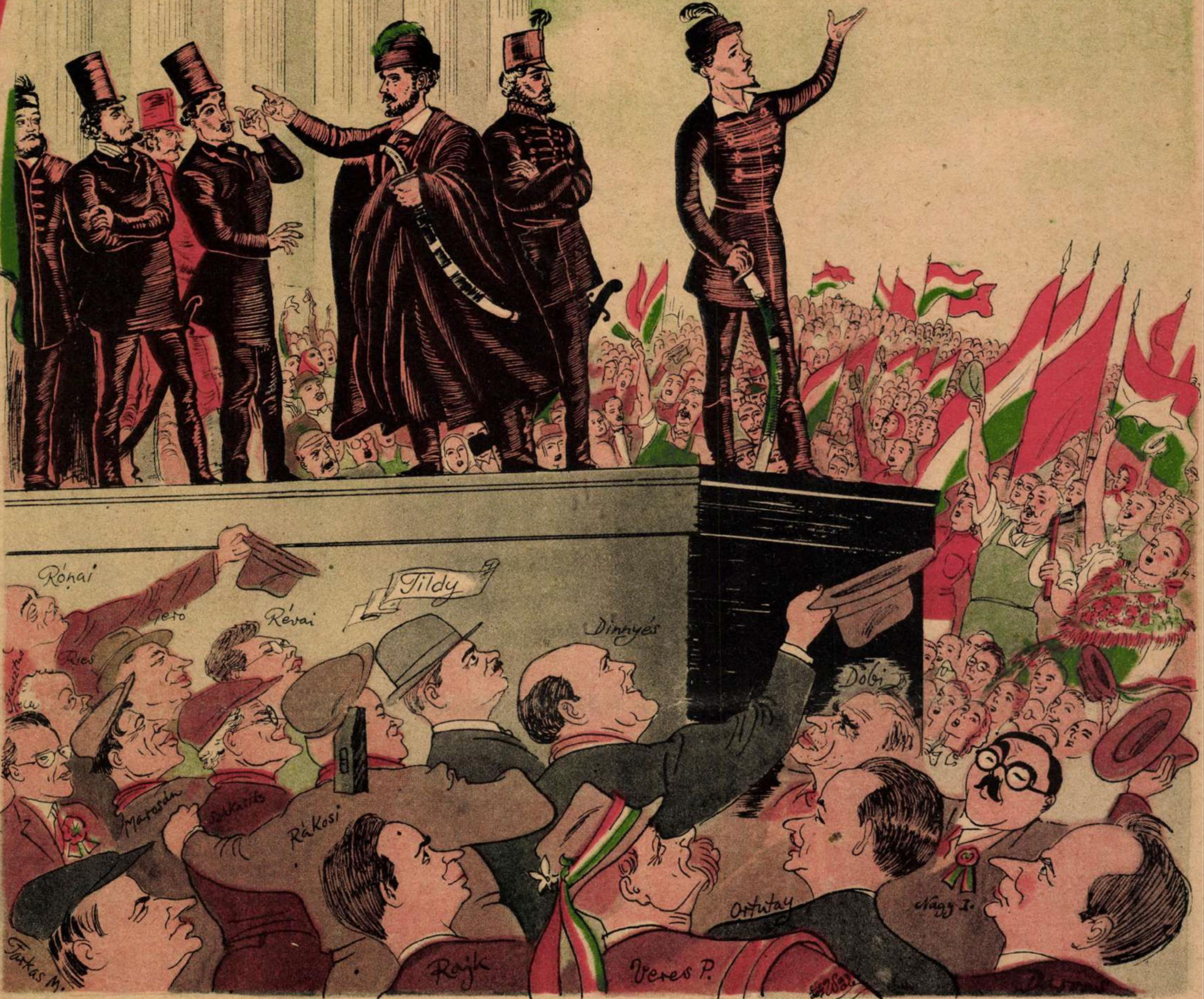
Rónai
Gerő
Révai
Tildy
Dinnyés
Ries
Justus
Marosán
Szakasits
Rákosi
Dobi
Farkas M.
Rajk
Veres P.
Ortutay
Nagy I.
Darvas

Nyári Pál: Polgártársak, most 100 év múlva vagyunk, tegyék le a cilindert, hálaisten az már nem népszerű.

A londoni konferencia

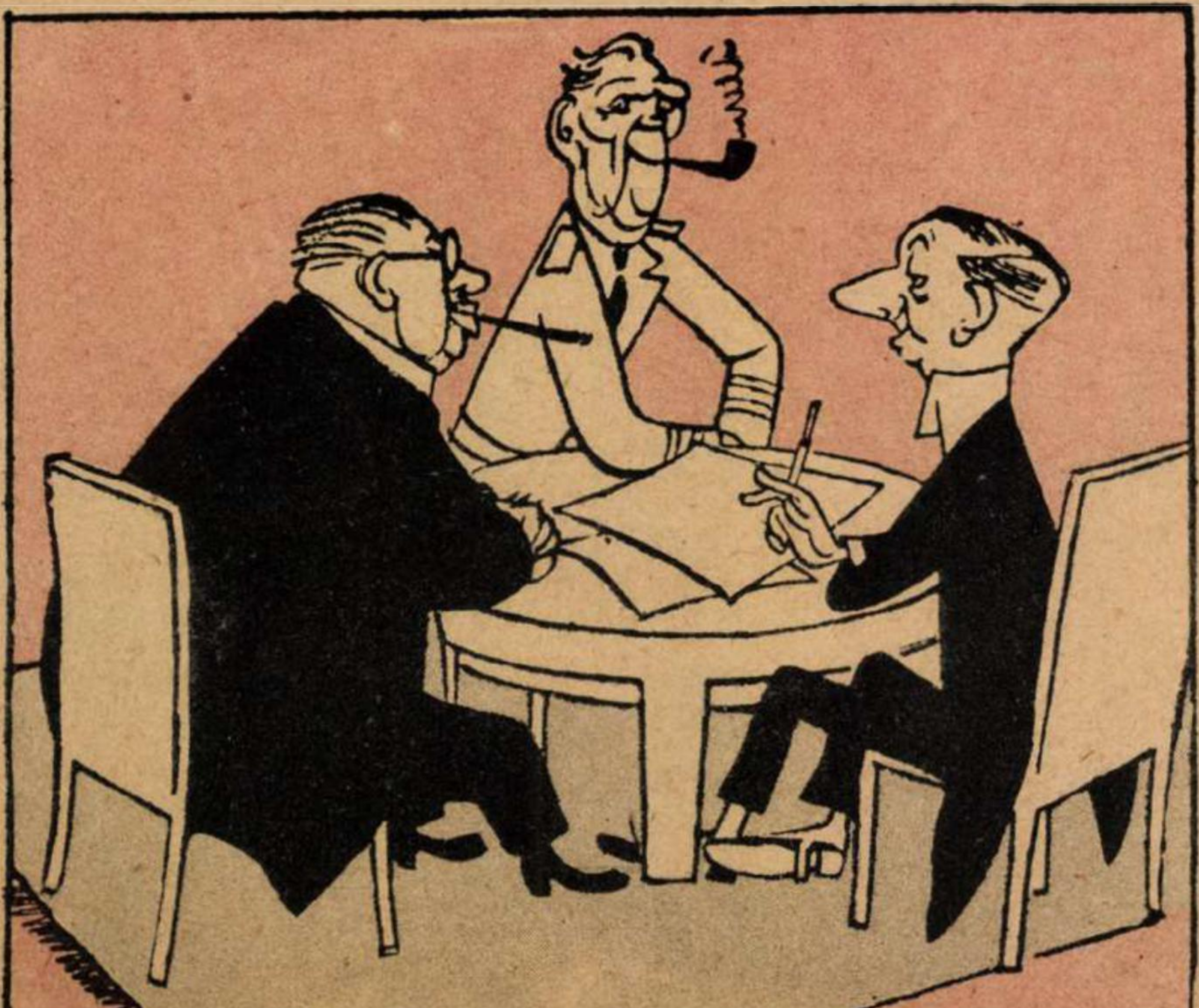

Közelről

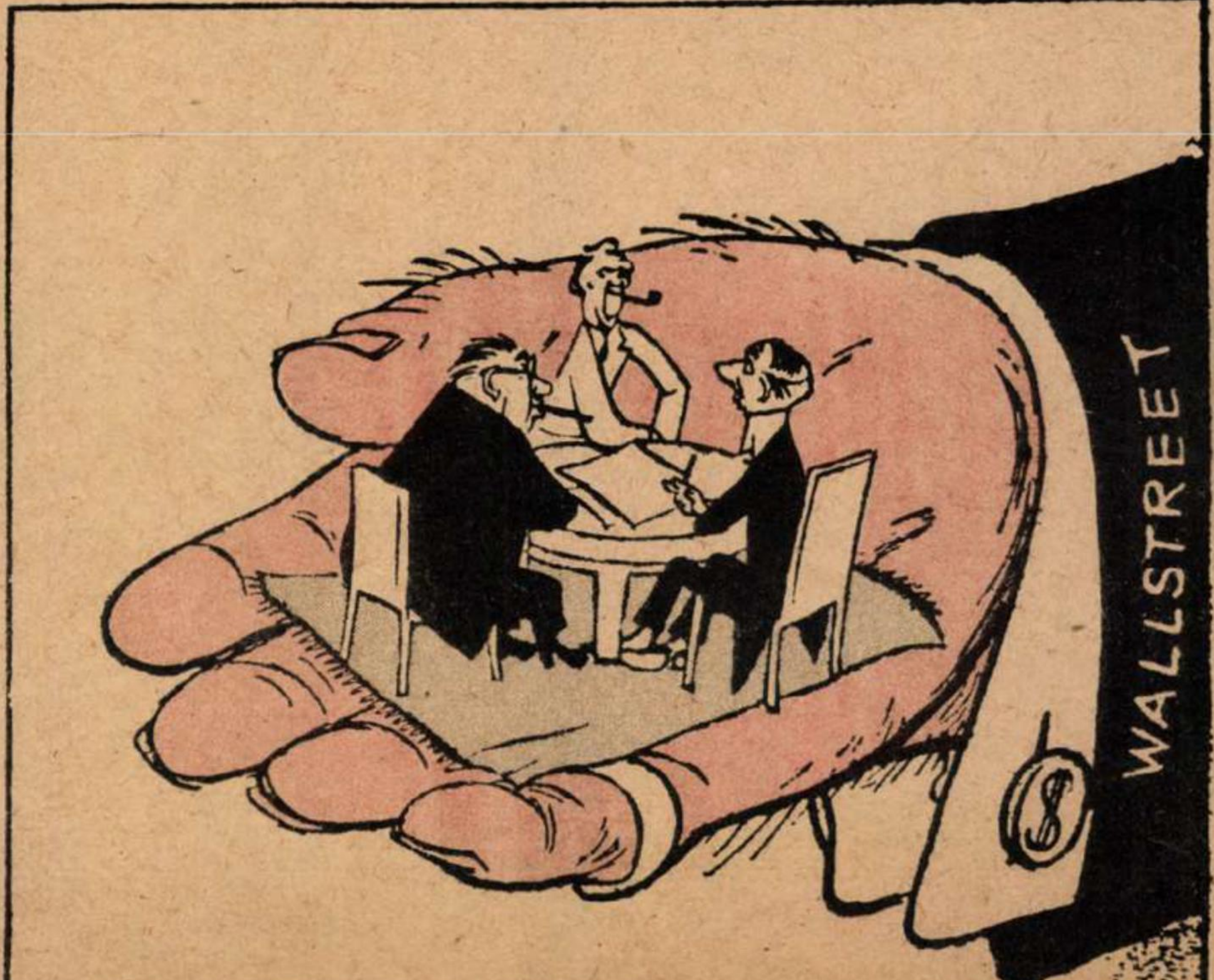
WALLSTREET
$

Távolról

1848 március 15. reggelén

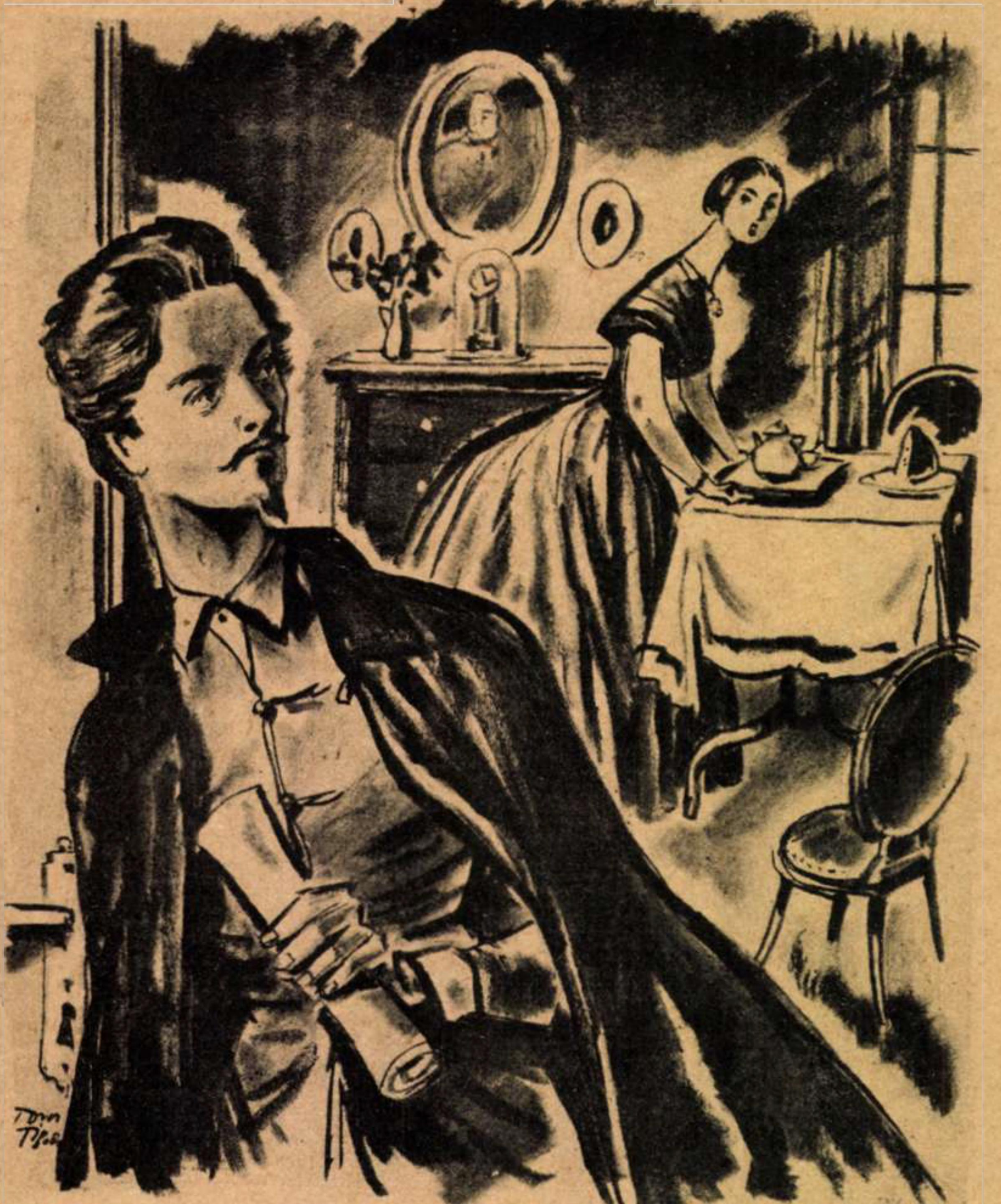

Szendrey Júlia: *Sándor*, nehogy későn gyere haza ebédelni.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy milyen nagy hühót csinálnak ezek a demokraták ezzel a centenáriummal?

— Mit szóljak? Disznóság, kérlek. De mondd, kérnélek szépen, mi lehet az a centenárium?

— Az valami kommunista disznóság lehet, kérlek, mert a Mindszenthy nagyon ellenzi. Olyasmi lehet, mint a földreform, vagy az igazolóbizottság. De az is lehet, hogy egy ló.

— Ezt miből gondolod, kérlekalássan?

— Mert azt olvastam, hogy megülik. Azt is mondták az espressoban, kérlek, hogy ezt a Petőfit is ünnepelni fogják.

— Felháborító, kérnélek. Ez valami baloldali ujságíró lehetett.

— Igen, kérlek. Ő alapította a Szabadságot és a Szabad Népet. Rebellis fickó volt. Olyasmiket írt, hogy akasszanak fel minden királyt. Meg hogy minden szamárnak nagyot kell ütni egy bottal a fejére. Nagyon ellene volt az arisztokratáknak. Ő írta a kommunista kiáltványt is.

— Ezt nem jól tudod, kérlekalássan. A kommunista kiáltványt gróf Táncsics Mihály írta, akit ezért tüzes trónon elégettek. Ő alapította 40 000 forinttal a Művészeti Tanácsot.

— Látom, kérlek, hogy jól vagy informálva. Most még csak azt mondd meg nekem, hogy ki volt Kossuth Lajos, mert arról is sokat beszélnek mostanában.

— Az, kérlekalássan, egy szomorú ügyvéd volt. Folyton sírt, ezért mindig mondták neki, hogy: ne sírj, ne sírj, Kossuth Lajos.

— Azt hallom, hogy az is egy ilyen rebellis alak volt, kérlek.

— A legnagyobb mértékben, kérlekalássan. Ahogy elfogyott a regimentje, rögtön üzent, hogy mindenkinek el kell menni. De meg is verte az Isten, mert elesett a segesvári csatában.

— Úgy kellett neki, kérlek szépen. De hallottam valamit egy grófról is, aki a Lánchidat felépítette.

— Az a gróf Gerő, aki a gróf Bebrics segítségével az összes hidakat építi. Ne méltóztassál összekeverni a történelmi tényeket. Kossuth Lajos akkor élt, amikor még Mária Terézia volt a királynő, akiről a Mária Terézia brandyt elnevezték.

— Értem. És mondd, kérlek, mikor fogják ünnepelni ezt a március idusát?

— Tizenötödikén, a szabadságharc évfordulóján.

— Most szólj hozzá, kérlekalássan, micsoda szerencséje van ezeknek a demokratáknak, hogy a március idusa az idén pont tizenötödikére esik.

G. B.

Vorosilov Budapesten

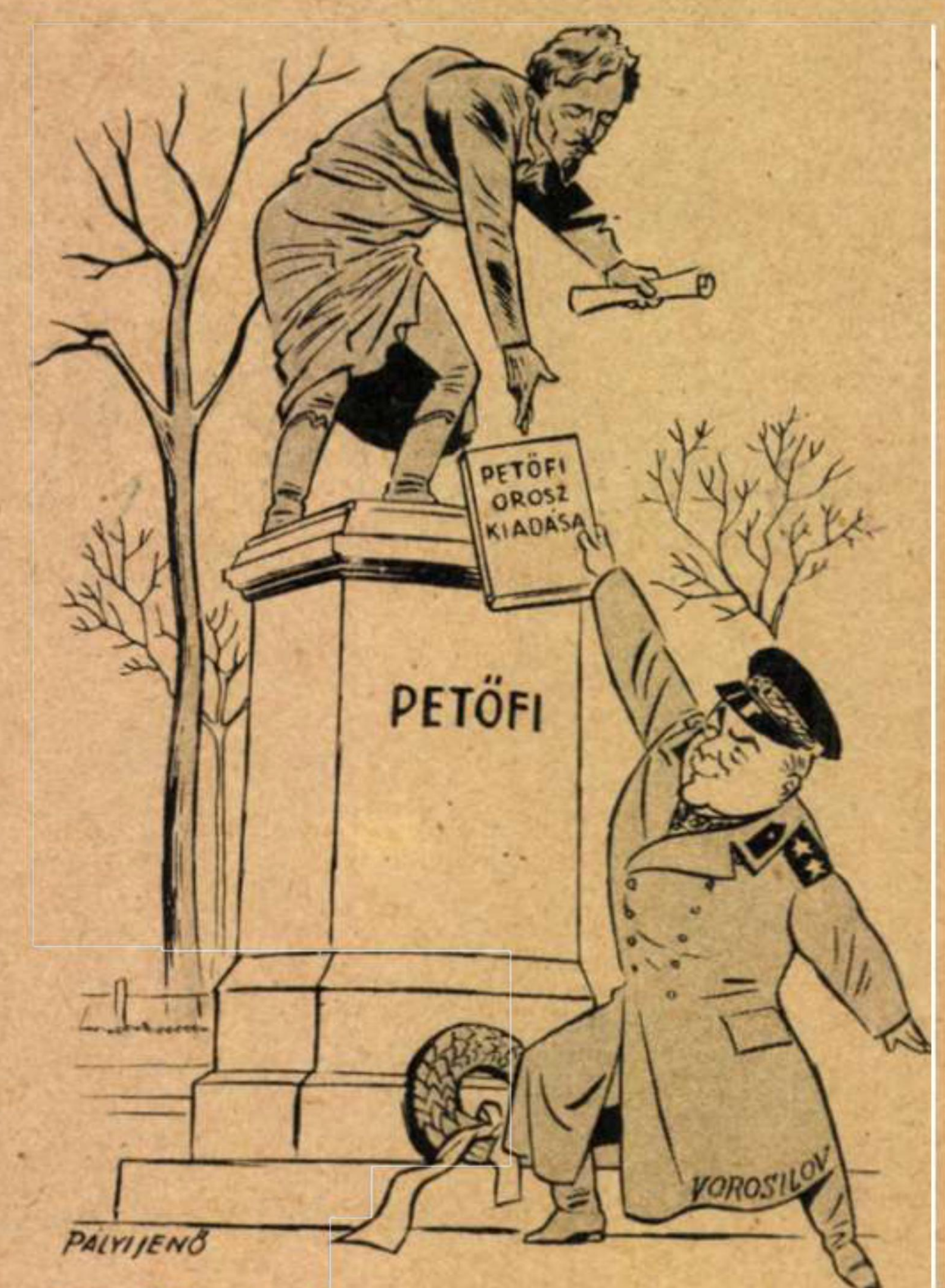

Vorosilov: Az ön költészete 1848-ban gyönyörűen kezdte el a magyar szabadságharcot.

Petőfi: És az önök hadserege 1945-ben diadalmasan fejezte be.

Gábor Andor:

Petőfi verset hozott

Az altiszt jelenti a főszerkesztőnek, hogy egy fiatal ember akar vele beszélni.

— Velem? Miért nem küldi a titkárnőhöz?

— Az még nincs itt.

— Mért nem küldi a segédszerkesztőhöz?

— Az már nincs itt.

— Mondja, hogy én se vagyok itt.

— A fiatalember látta a főszerkesztő urat bejönni.

A főszerkesztő sóhajt; az altiszt bebocsátja a nyurga fiatalembert:

— Petőfi Sándor vagyok, Debrecenből...

— Riportot hozott, fiam?

— Nem, kérem, verset hoztam.

— Verset? Most, amikor négy oldalon jelenünk meg?

— Rövid, kérem, négy strófa mindössze...

— Na, adja ide, fiam, az Írók Szövetsége úgyis folyton rágja a fülünket, hogy verset is hozzunk, dacára a szűkebb terjedelemnek.

A nyurga fiatalember átnyujtja a verset. A főszerkesztő olvassa:

— *„Befordultam a konyhára, Rágyujtottam a pipára, Azaz rágyujtottam volna, Hogyha már nem égett volna"...* Idehallgasson, fiam, irányzatilag ez megfelelne a népi demokráciának. De ha egyszer ön, végeredményében, nem gyujtott rá a pipára, akkor, véleményem szerint ez a strófa, a mai papírviszonyok közt, fölösleges.

— De, kérem, főszerkesztő úr...

— Ezt, fiam, a mai papírviszonyok közt, egy sorban is ki lehet fejezni. Na, mi van itt még? *„A pipám javában égett, Nem is mentem én avégett. Azért mentem, mert megláttam, Hogy a konyhán szép leány van..."* Drága fiam, minek ez a sok jövés-menés? *Egy* sor: látta a lányt, slussz.

— De kérem, főszerkesztő úr...

— Nézzük a többit? *„Tüzet rakott, eszemadta, Lobogott is, amint rakta, Jaj, de hát még szeme párja, Annak volt ám nagy a lángja!"* — Túlsok itt a részlet, fiam. Ha tüzet rakott, hát persze hogy lobogott. Ma már kitűnő tüzelőfát kapunk Jugoszláviából. Mit mond még ez a vers? *„Én beléptem, ő rámnézett, Aligha meg nem igézett, Égő pipám kialudott, Alvó szívem meggyulladott"*... Hát nem, fiam, ennyire a privát szférában ma már nem mozoghatunk. Gondolja, hogy annak a kislánynak konstruktív célja volt azzal a tűzzel, amit rakott?

— Hogyne, kérem, ebédet akart főzni.

— A falu dolgozói számára?

— Minden valószínűség szerint...

— Akkor hagyja itt a verset. A mi színházi rovatvezetőnk ért az ilyesmihez. A Rádium-kabaréba is dolgozik. Majd rendbehozza. A honoráriumért jöjjön fel szombaton...

— De, főszerkesztő úr, itt van még a Kandi Klára című versem is...

— *Egy* számban, fiam, két verset a mai papirviszonyok közt nem közölhetünk. Hagyja itt talán a jövő hétre.

— De nagyon szeretném, ha a kettő együtt...

— Azt majd a tördelésnél meglátjuk. Isten vele, fiam.

A fiatalember elköszönt. A lapban másnap megjelent a vers. Igy:

ÚJ IDŐK ÉNEKE

Befordultam a konyhára,
Ott volt babám, Kandi Klára,
S együttműködtünk ő és én
Hazánk újjáépítésén.
Petőfi Sándor.

A Művészeti Tanács száz forint minőségi jutalmat utalt ki a fiatal költő számára.

Beszélgetés a Muzeumkertben

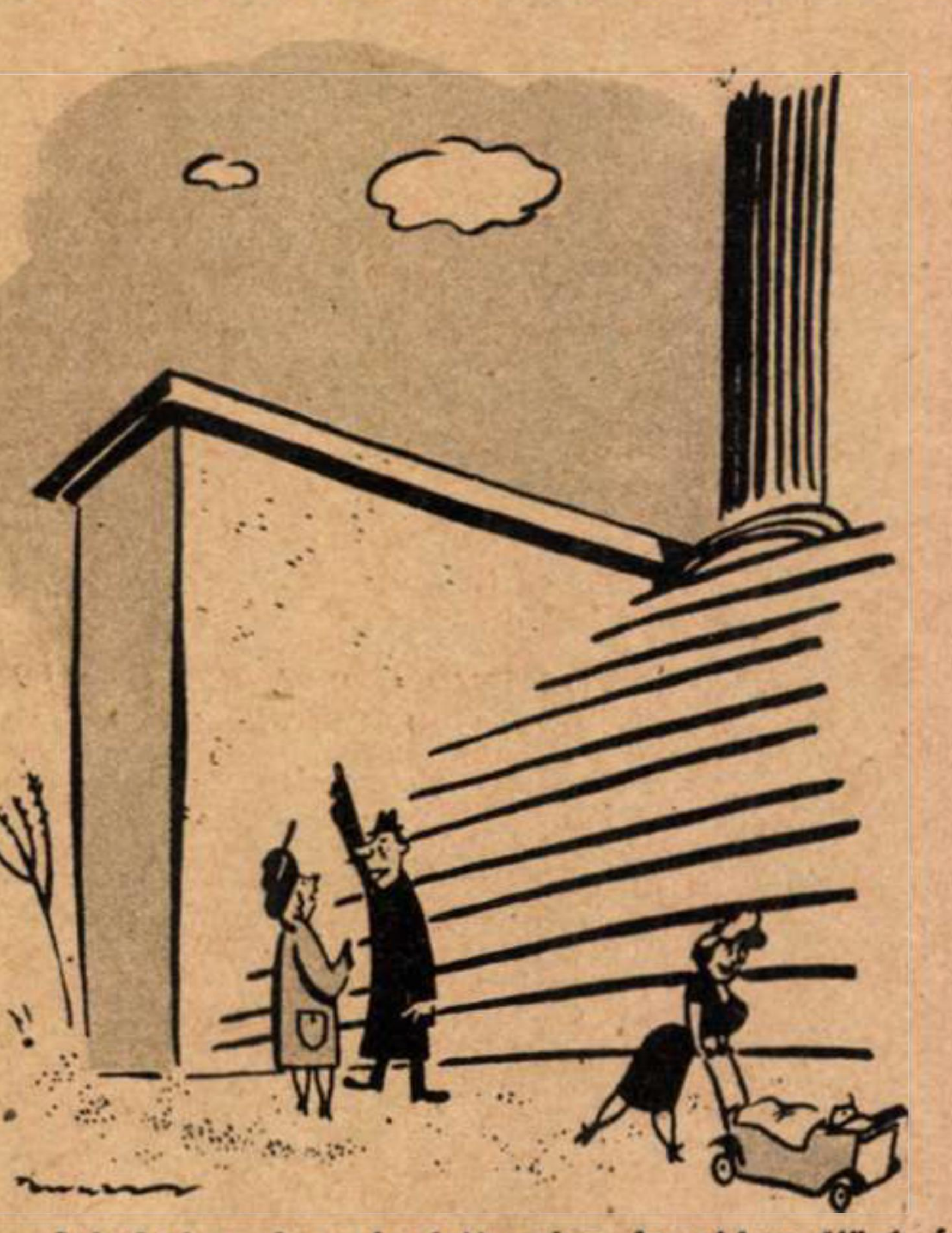

— Jaj, Lajos, de szép lett volna, ha akkor élünk és te lettél volna Petőfi...

— Én nem lehettem volna Petőfi, mert szédülős vagyok!

Városi kislány falun

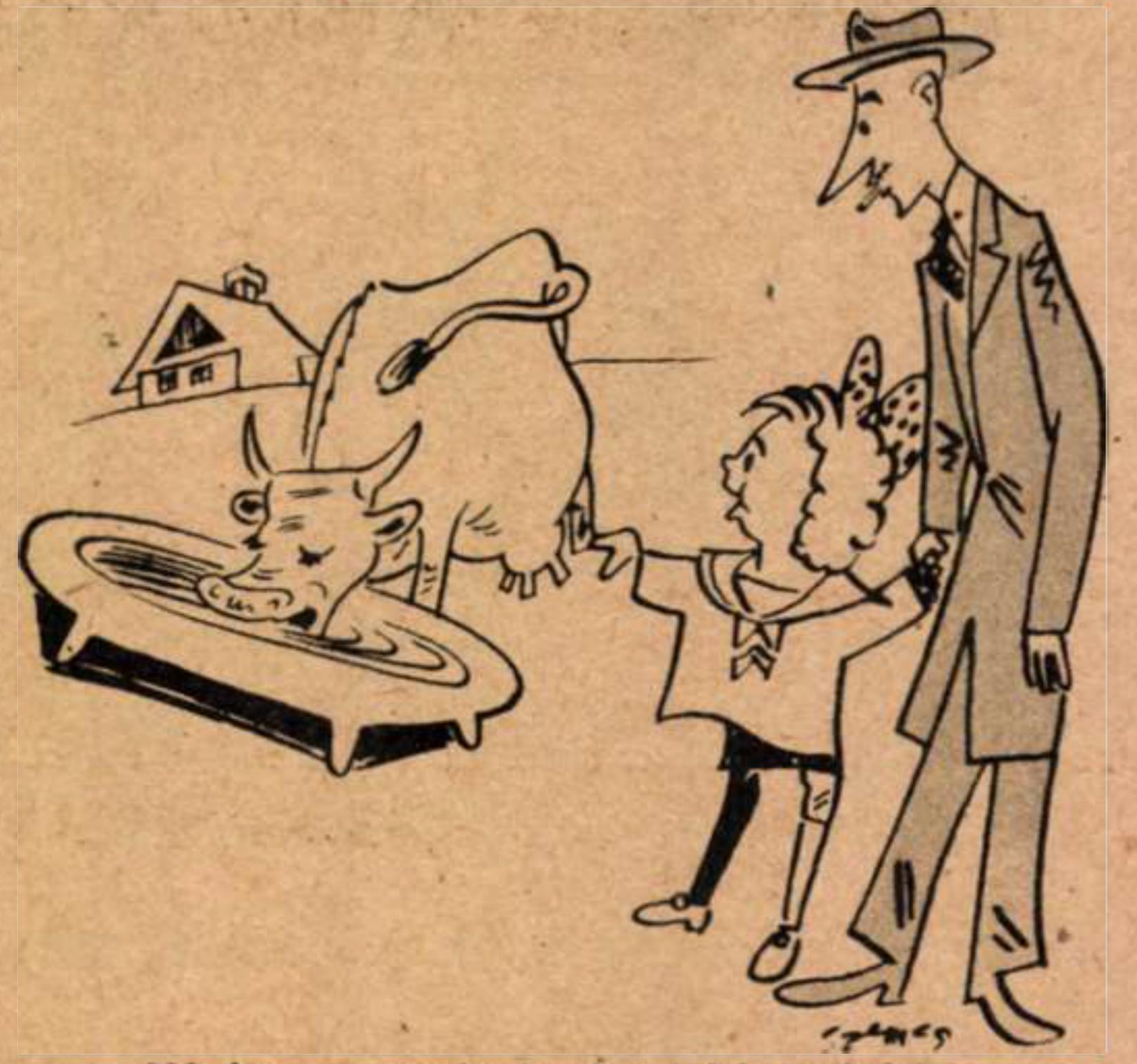

— Nézd papa, most vizezi a tehén a tejet...

Kossuth Amerikában

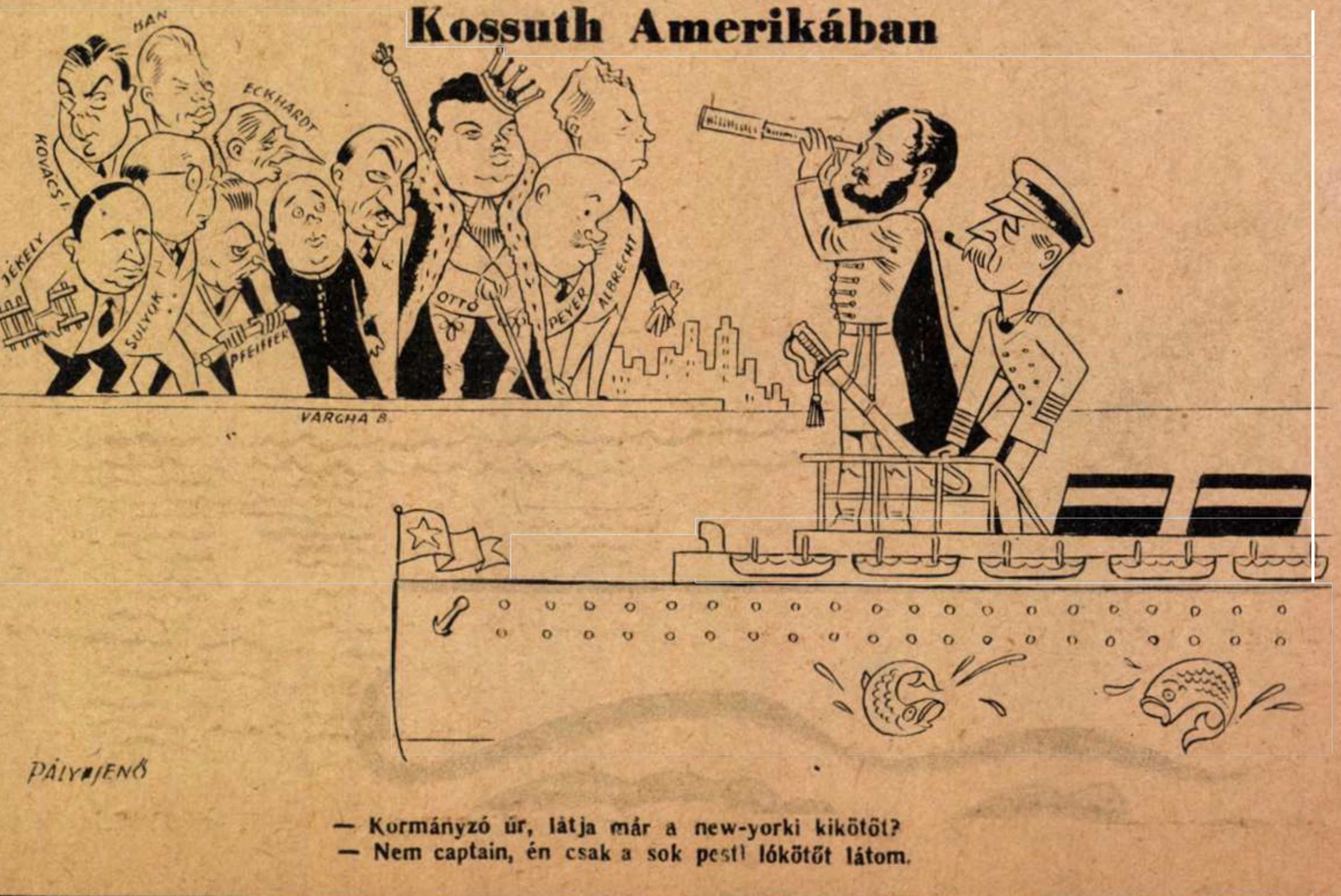

— Kormányzó úr, látja már a new-yorki kikötőt?

— Nem captain, én csak a sok pesti lókötőt látom.

PÉNZHIÁNY VAN

A pénzzavarairól híres fővárosi táncoskomikust elérte a végzete. Vakbélgyulladást kapott és haladék nélkül kórházba kellett szállítani. A tanár megvizsgálta és közölte vele, hogy azonnal meg kell operálni. Erre — úgy beszélik — a táncoskomikus riadtan megkérdezte:

— Drága professzor úr! Mennyibe kerül egy ilyen operáció?

A professzor megmondta az árát.

— Úristen — sopánkodott a táncoskómikus — az rettenetesen drága nekem!

— Akkor operáltassa meg magát a segédemmel — felelte sértődötten a tanár — ő csak a felét kéri.

Hősünk egy darabig gondolkozott, azután félénken megkérdezte:

— Mondja kedves tanár úr, inasa nincs?

Egyforintos mozi az ünnepen

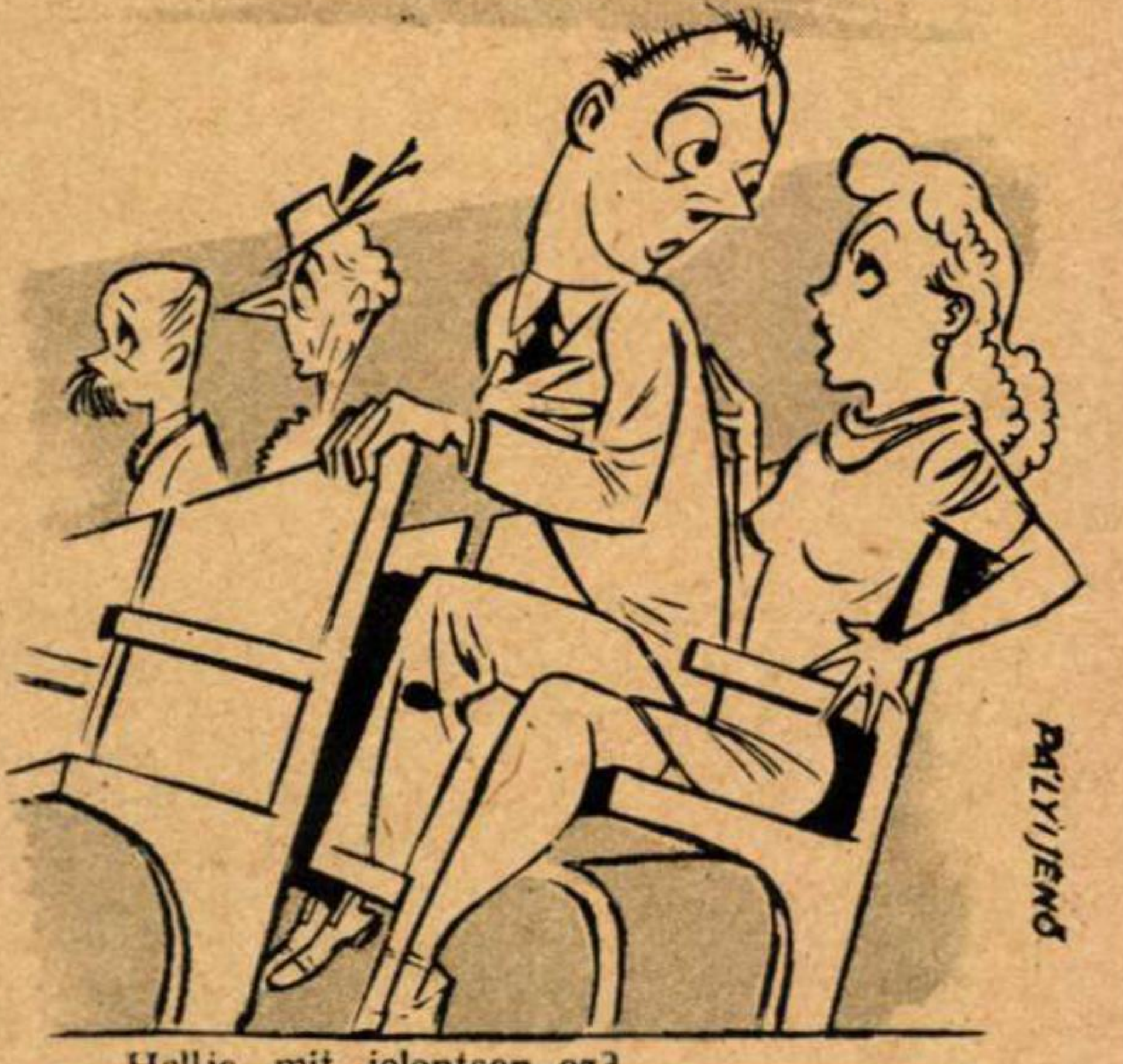

— Hallja, mit jelentsen ez?

— Bocsánatot kérek, ki van írva, hogy ma egy forintért bárhova lehet ülni.

Egy megugrott régirendszerhős

(Kép a Charivari 1848 június 15-i számából.)

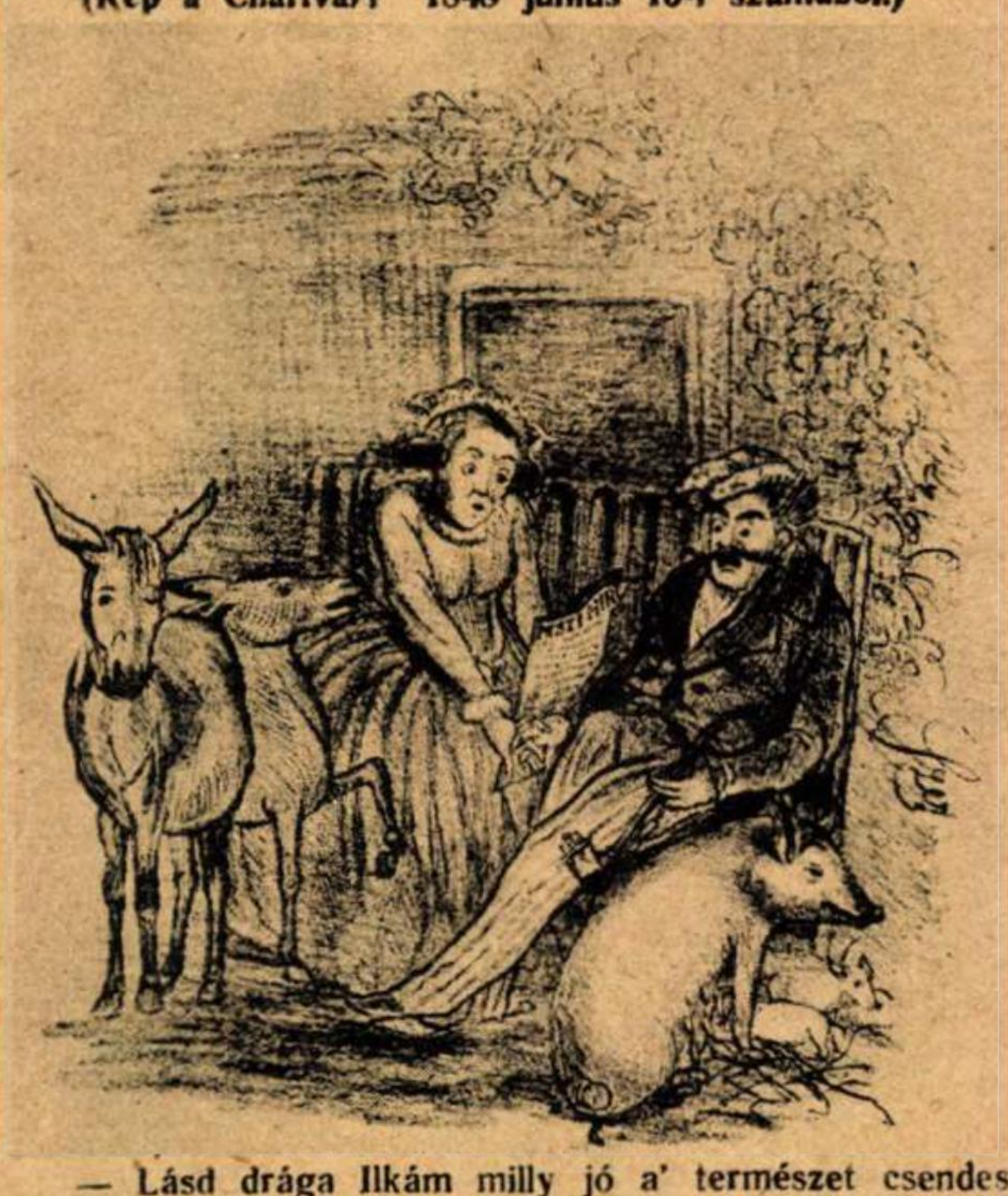

— Lásd drága Ilkám milly jó a' természet csendes ölébe húztuk magunkat. Itt legalább elvrokonink, és elvbarátink között vagyunk.

Kongresszus után

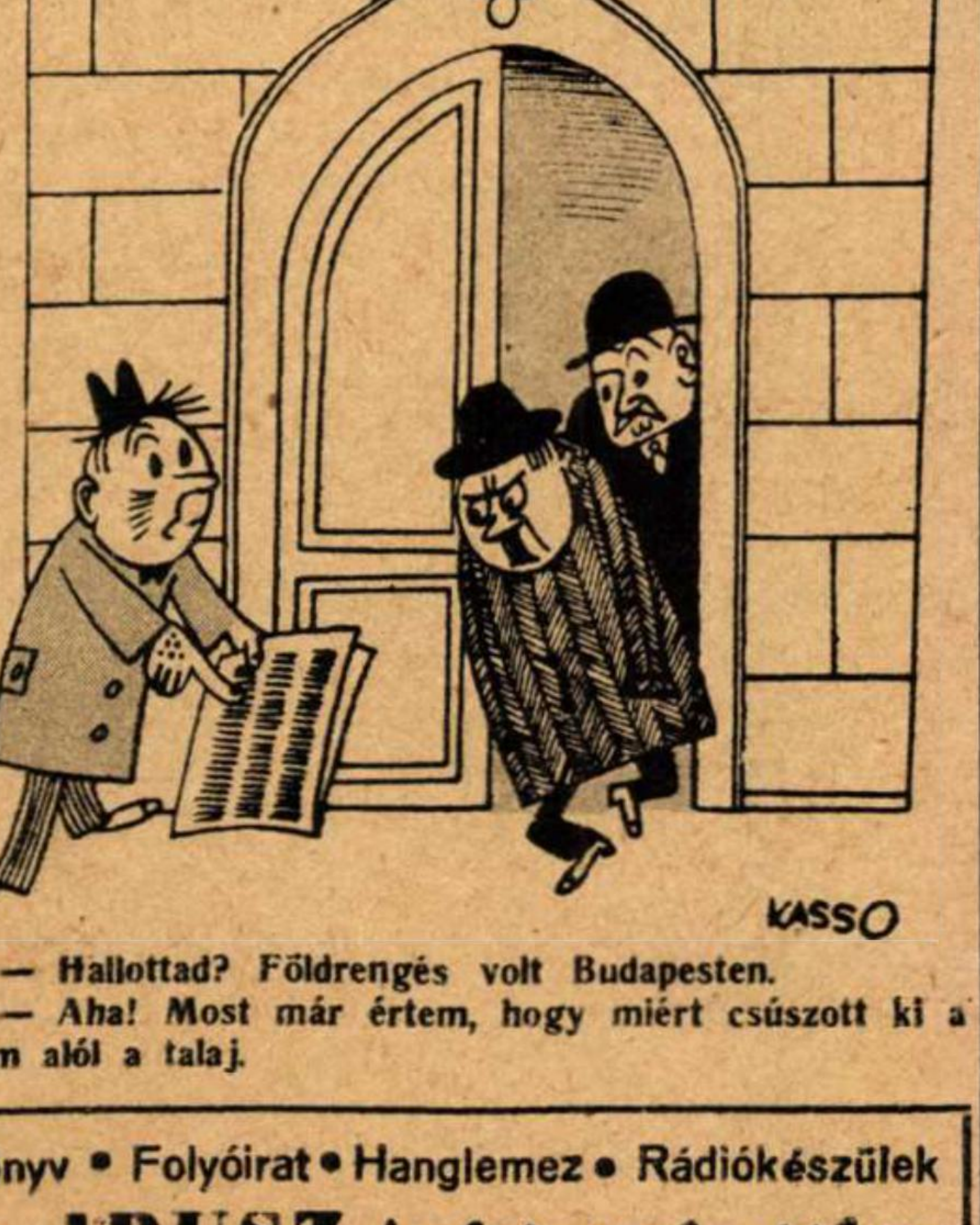

— Hallottad? Földrengés volt Budapesten.

— Aha! Most már értem, hogy miért csúszott ki a lábam alól a talaj.

Könyv • Folyóirat • Hanglemez • Rádiókészülek
az IBUSZ kultúrszalonjában
Váci-u. 22. Tel: 185-612 Ugyanott: folyóiratkölcsönzés

Munkásfeltalálók versenyén

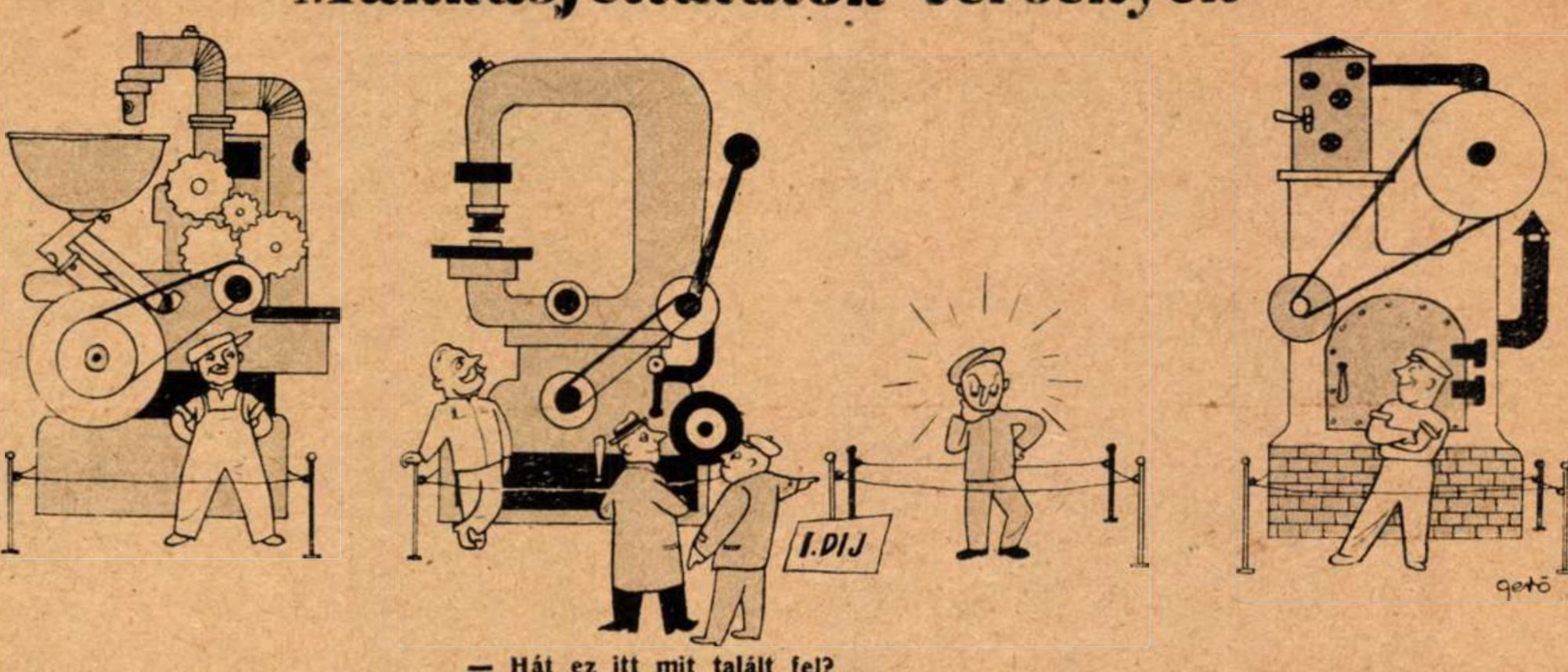

— Hát ez itt mit talált fel?

— Hogy nyolc igazgató helyett elég egy is.

A hét legeslegbiődebb vicce

— Melyik a világirodalom legdühösebb korcsmája?

— Az, amelyiket Petőfi a „Falu végén" című versében megirt. Mert az még a Szamosra is kirúgott.

EZ AZTÁN A VACSORA!

A kedves, bohém ujságiró vacsorára invitálja barátait.

— Gyertek — mondja — a feleségem remek háziasszony, a lelkét is kiteszi az asztalra és lesz hozzá savanyúság is...

Ravasz

Pupák Alajos üzletében már hatszor volt tűz és egy biztosítótársaság sem akarja már elfogadni a biztosítását. A végén mégis sikerül biztosítania az üzletét.

— Hogy tudtad megcsinálni?

— Magasabb díjtételeket kell fizetnem — feleli Pupák — és nyolc tűzoltókészüléket kellett elhelyeznem az üzletemben.

— És mit tettél a nyolc tűzoltókészülékbe?

— Micsoda kérdés! Benzint...

Műgyűjtő

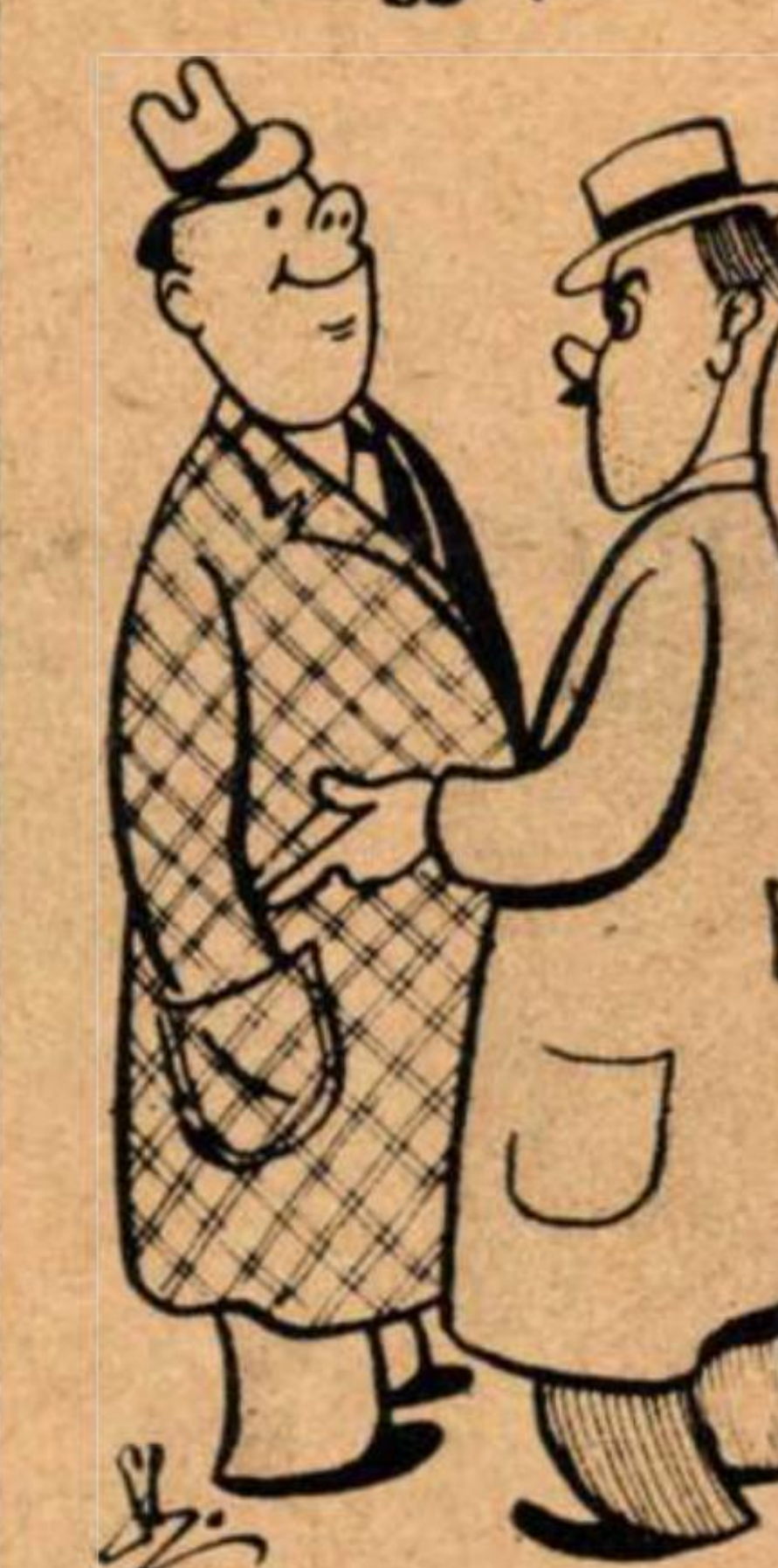

— Öregem, adj egy tizest!

— Minek az neked?

— Rajta van Petőfi képe és én gyüjtöm a Petőfiképeket.

Mi is hallottuk

Fővárosunk egyik napilapjának szerkesztője legendásan fukar, olyannyira, hogy ismerősei szerint a róla keringő történetek nagyrésze igaz. Az egyik ilyen történet szerint az elmúlt hetekben szüksége volt egy arcképre és ezért elszorult szívvel kénytelen volt egy fényképészhez elmenni.

Természetesen első kérdése a felvételek ára volt.

— Az első tucat fénykép tíz forint — felelte a fotografus — a második tucat hat.

Szerkesztőnknek felcsillant a szeme.

— Nagyszerű — mondta — csináljon nekem a második tucatból egy tizenketted tucatot!

Egyszerű megoldás

— Mangánnénak tengeri levegőt ajánlott az orvos.

— Na és hogy oldották meg a dolgot?

— Úgy, hogy vettek egy heringet és beletették a ventillátorba.

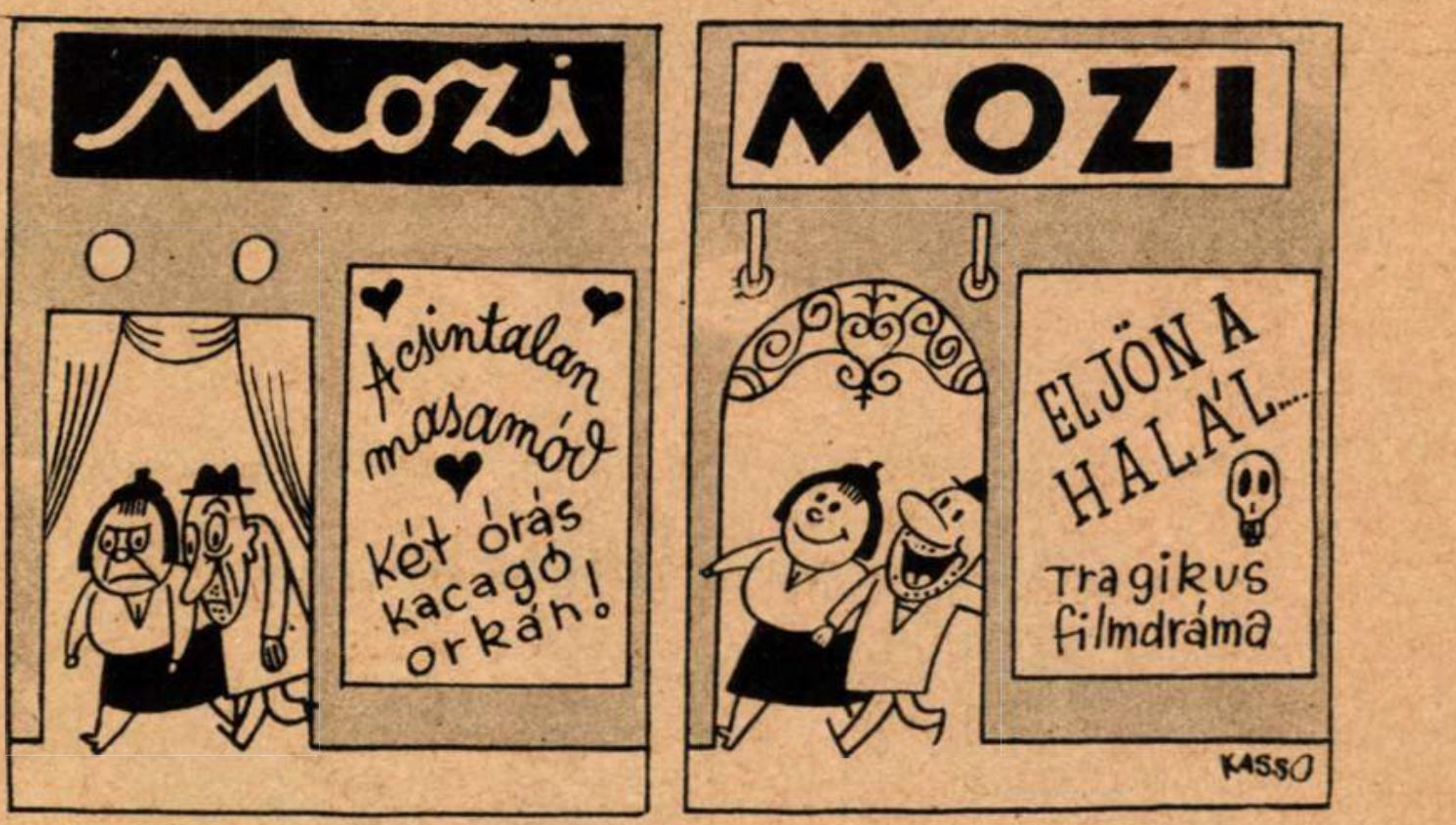

A pesti sajtó gyöngyszemeiből

Drámai riport a nagy budapesti földrengésről

Tegnap délután a Földtani Intézet szeizmográfja minden átmenet nélkül sikítozni kezdett. Placsek Tódor főgeológus

azonnal

megállapította, hogy valahol valami történt. Szakértők

azonnal

földrengésre gyanakodtak, amelynek főfészke Pest környékén lehetett. Lapunk munkatársa

azonnal

autóba ült és Pestkörnyékre utazott.

Riadt tekintetű egyszerű emberek veszik körül az autót, amikor kiszállunk belőle.

— Semmit sem vettünk észre a földrengésből — mondja az egyik még mindig reszketve. — Éppen kint dolgoztunk a földeken, amikor nem történt semmi. Még mondtam is a feleségemnek, milyen különös, hogy nem veszünk észre semmit.

Amikor megmondjuk, hogy földrengés volt, többen jajveszékelni kezdenek.

— Szentséges Ég! Ha összedűlt volna a házunk! — zokogja egy fejkendős asszony. Egy másik így meséli el a rémület perceit:

— Nyugodtan végeztük a dolgainkat, amikor megjelent a faluban egy délutáni lap munkatársa és közölte, hogy földrengés volt. Olyan váratlanul jött a dolog, hogy legszükségesebb ingóságainkat sem tudtuk kihordani a házból. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy nem dűlt össze.

Amerre megyünk és megvisszük a hírt, mindenütt kétségbeesés fogad. Sápadt arcok, elgyötört tekintetek.

— És tessék mondani — kérdi egy öreg paraszt — meddig fog tartani a földrengés?

Amikor megnyugtatjuk, hogy félkettőkor lapzárta, egy kissé megnyugszik.

— Addig csak kibirjuk valahogy — mondja.

És elmerengve nézi a vidéket, amely a nagy földrengés után máris összeszedte magát valahogy.

Talpra magyar!

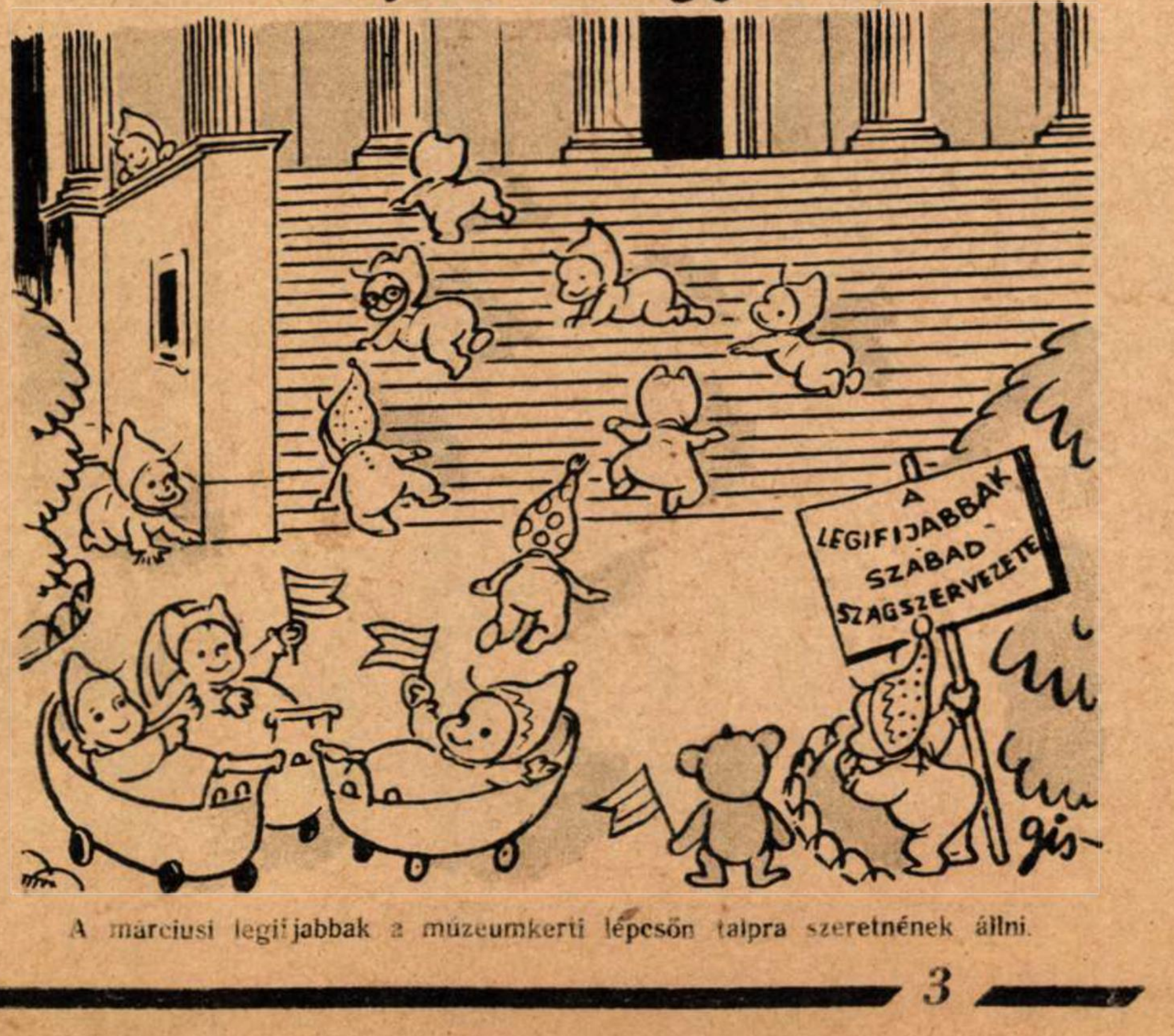

A márciusi legifjabbak a múzeumkerti lépcsőn talpra szeretnének állni.

A két hídverő Afrikában

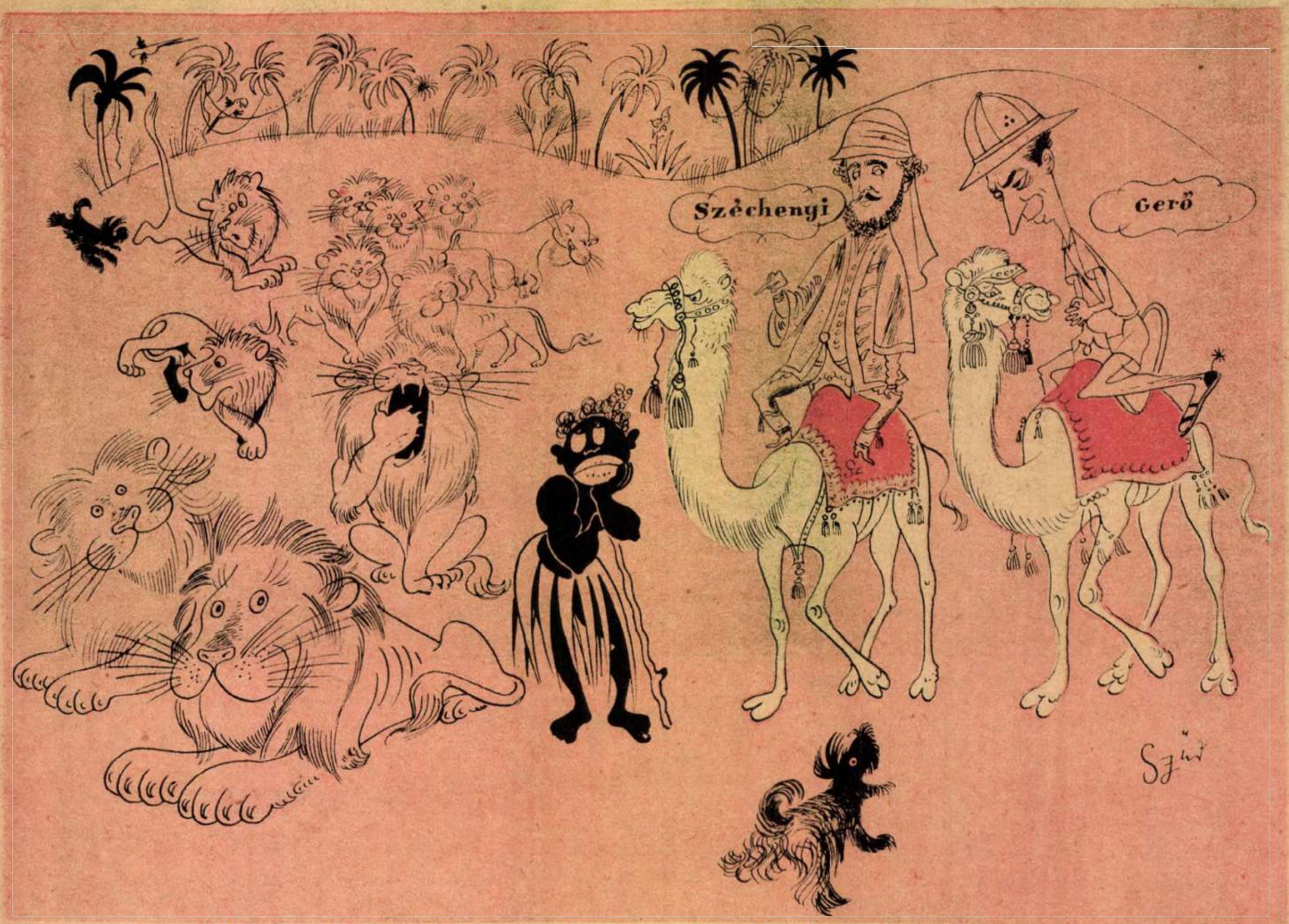

— Nézd Ernő öcsém, az a kettő ott a szélen lesz a legmegfelelőbb az új hídfőhöz.

MEGTÖRTÉNT!

A Pázmány Péter Tudományegyetem klinikáján a napokban feltűnt egy vidékiesen öltözött úr, aki a folyosókon bolyongva az összes professzorok ajtaján elolvasta a névtáblákat, de láthatóan nem volt képes megtalálni azt, akit keresett.

Végül is az egyik neves sebészprofesszor megállította és bemutatkozott neki.

— Mit keres itt, barátom?

A vidéki úr elmagyarázta, hogy operációra küldték őt Kecskemétről a klinikára.

— Nagyszerű — mondta a professzor. — Ön hozzám tartozik. Tessék befeküdni az osztályomra, azután majd elintézzük az operációt is...

A páciens sápadtan izgett-mozgott.

— Ne tessék haragudni — fakadt ki végül is — én bízom a professzor úrban, de azért jobban szeretném, ha maga Pázmány Péter operálna meg!

A Világ szerkesztőségében

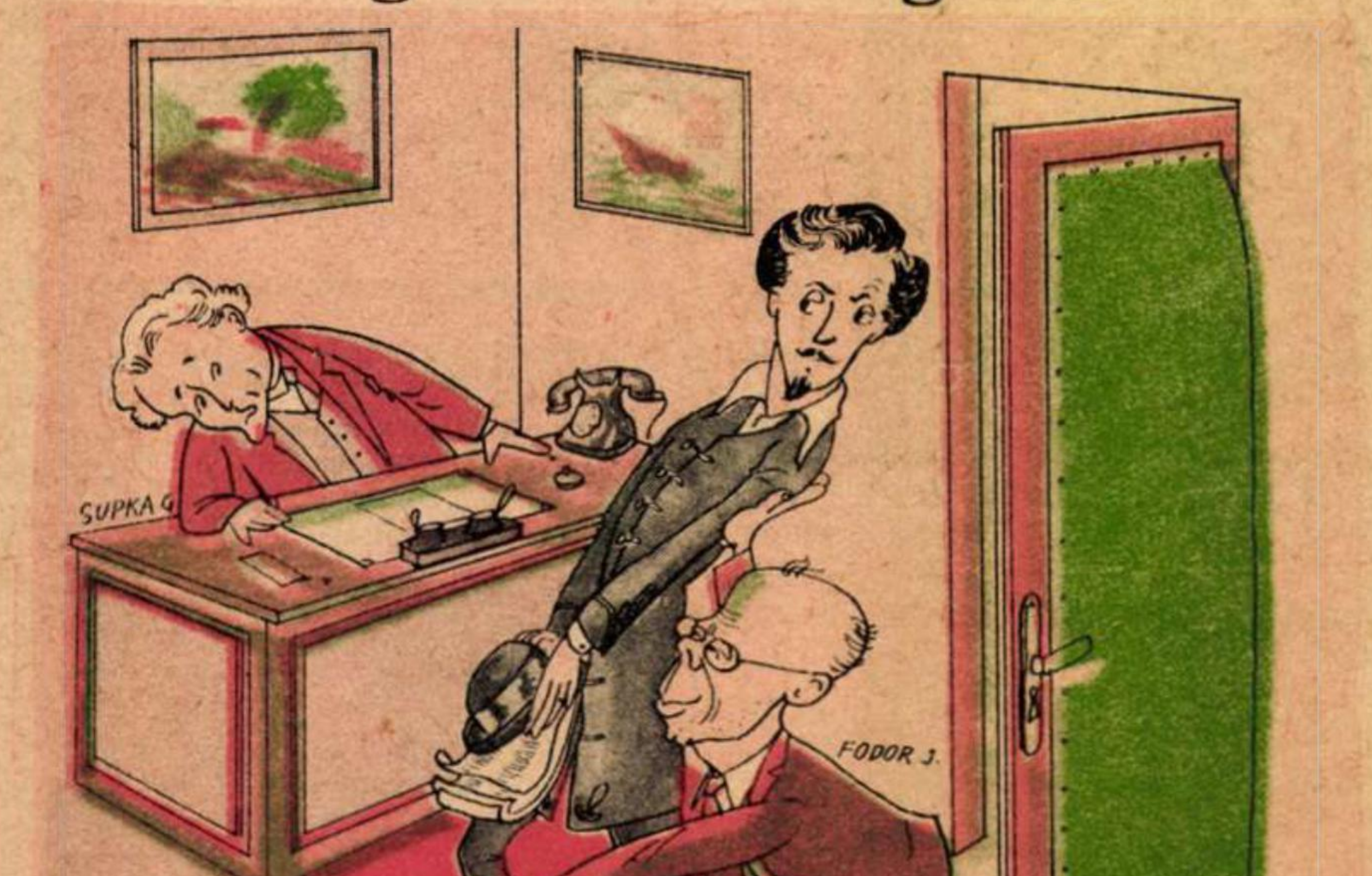
SUPKA G.
FODOR J.
PETŐFI
gerő

Fodor József: Gézukám, ezen a héten a versrovatban kivételesen Sándor kollegám fog helyettesíteni.
Supka Géza: Nem bánom Józsikám, de nehogy rendszer legyen belőle.

JOBB, MINT A KALAPÁCS

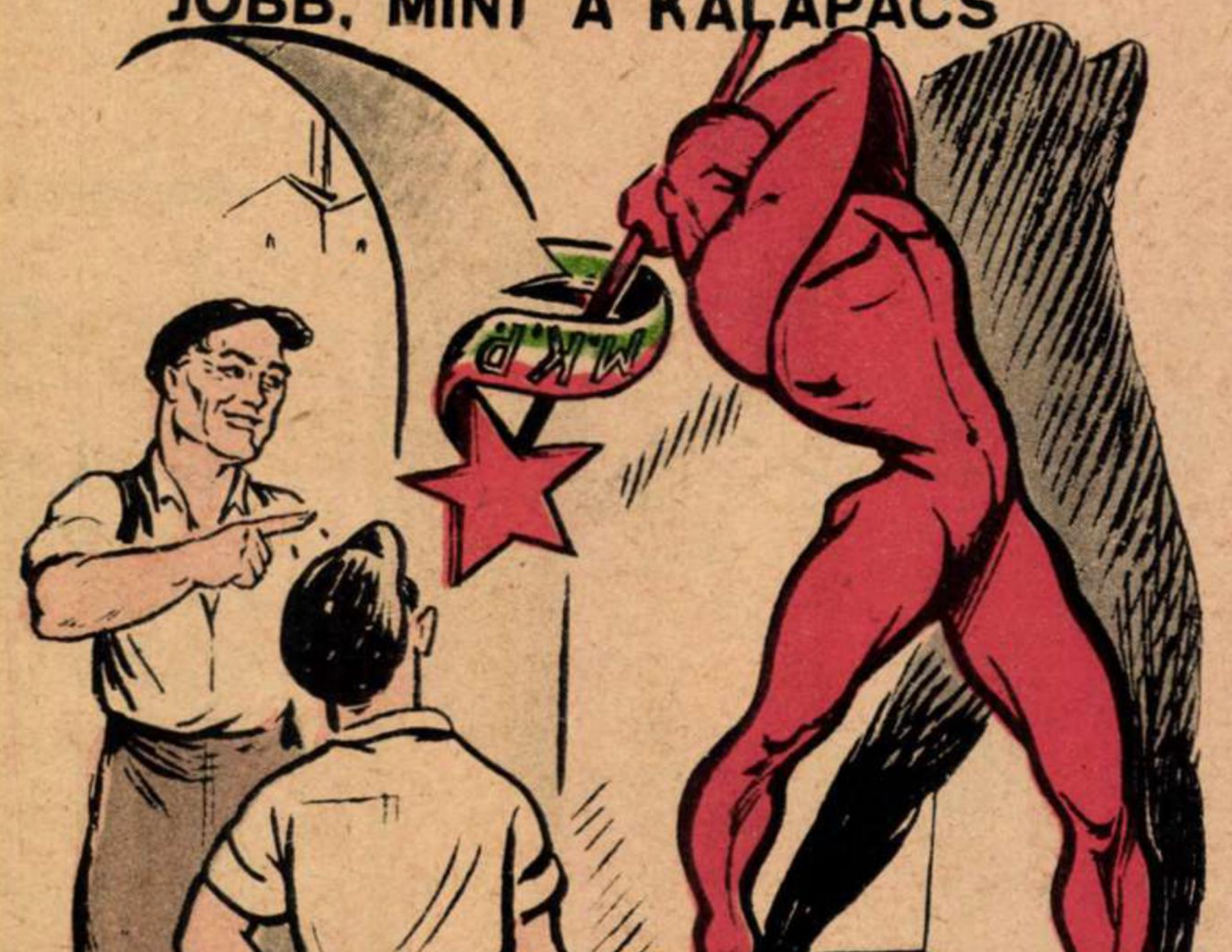

Munkások. Érdekes szaki, ezzel jobban lehet ütni, pedig nem is kalapács...

Van benne valami

Társaságban a bűnügyi és detektívregényekről beszélgetnek. Valaki feltette a kérdést: mi az oka annak, hogy ezeket a regényeket majdnem mindig férfiak írják.

A kérdésre az ismert író adta meg a választ:

— Azért — mondta —, mert egy nő nem tudná a regény végéig titokban tartani, hogy ki a tettes.

A 7 legzamatosabb vicce

Két úr összevész a hatos villamoson.

Az egyik paprikapiros arccal nyitja ki a száját, de aztán hirtelen meggondolja magát és csak ennyit mond:

— Szerencséje, hogy udvariassági verseny van, maga tróger!

ESZPRESSZÓDÁMA

Az eszpresszóban elkeseredetten üldögél egy csinos nő. A barátnője részvéttel érdeklődik:

— Mi történt veled?

— Képzeld szakítottam a Lajossal.

— És miért?

— Rajtakaptam, amint a Gellérthegyen sétáltam egy idegen úrral karonfogva.

Őnagysága gondjai

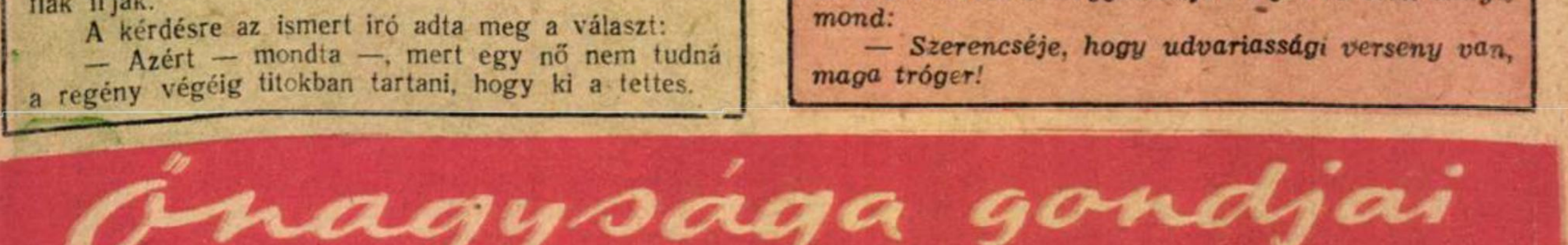

— Huszonegy méter húsz centi, asszonyom.
— Csak?! Hogy hozok ki ebből egy divatos tavaszi szoknyát?!

Tűzbiztosítási propaganda a rádióban

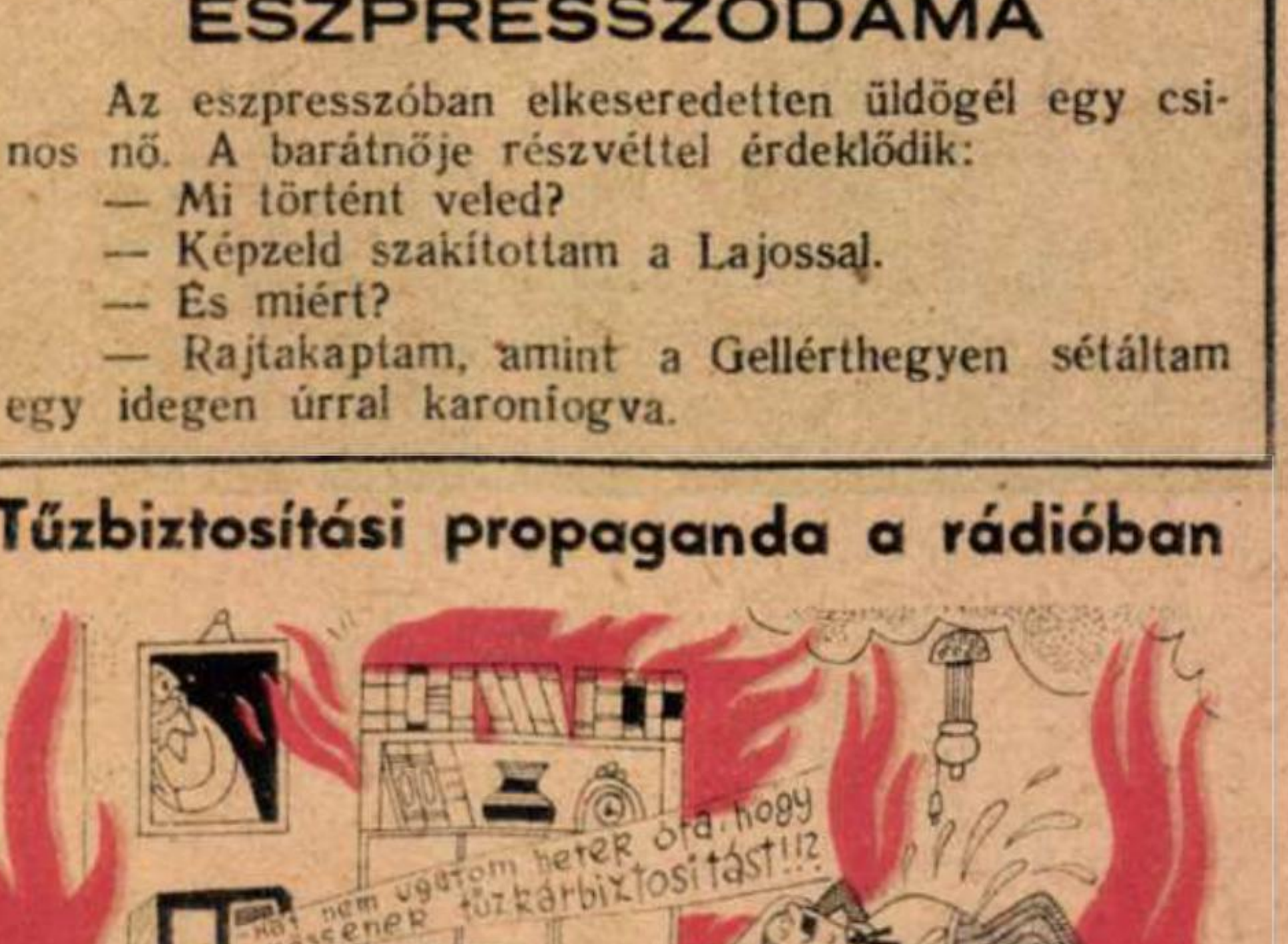

NEM közügy!

Jó. Tudom, nem közügy. De amíg ki nem írom magamból, úgysem tudok másról beszélni. Arról van szó, hogy a Préger minden reggel negyedkilenckor elbúcsúzik a babájától a Kősó-utca és a Noha-tér sarkán és felrakja a 47-es autóbuszra, amelynek perronján állok én és végignézem a jelenetet. Hosszú csókkal búcsúzik a hölgytől, aki fiatal és bűbájosan csinos teremtés, s aztán Préger kegyesen elbocsátja és fölényesen mosolyogva néz a busz után.

Ha nem ismerném ezt a nyavalyás Prégert, azt hihetném, hogy lángész, aki most készül felfedezni a penicillin ellenszerét. Mert ha lángész valaki, az más. Akkor nem számít, hogy folyton csipás, lötyög a bőre a fején, de nyaktól lefelé kövér és gondozatlan. Mint ez az undorító Préger. Vagy ha dúsgazdag volna, aki a fiatal hölgy születésenapjára megveszi az angol koronázási ékszereket, akkor se csodálkoznék. De ez a becstelen Préger szegény. Ha jól tudom, egérfogóval ügynököl. Hát akkor mit eszik rajta az az elragadó teremtés?

Állok a perronon, végignézem a puszit, aztán felszáll a nő, Préger kegyesen int és megyünk tovább. A hölgy bemegy a kocsiba és leül, mintha ott se lennék. Nevetnem kell. Biztosan Préger jár a fejében a szerencsétlennek.

Azt hiszem, értesítenem kellene a rendőrséget. Sötét, aljas titkok lehetnek itt a dolog mögött. De ha semmi titok nincs, akkor sem baj, ha ezt a nyomorult Prégert beidézik.

Reggelente, amidőn közeledik a busz a Kősó-utcához, reszketek. Tudom előre, hogy ott áll az a fasiszta Préger a bájos hölggyel s az autóbusz addig nem mehet tovább, amíg a puszit be nem fejezik. Aztán felszáll a nő, Préger kegyesen int és megyünk tovább.

Mert ha ez a szélhámos Préger mondjuk szépen énekelne, az más volna. Egy gyönyörű tenor csodákat tehet. De ronda, repedt hangja van a sok cigarettától. És a hölgy elmegy mellettem, akinek kellemes baritonom van, mintha ott se lennék. Nevetnem kell.

Sokáig azzal áltattam magam, hogy talán a lánya. De nem lehet a lánya, mert Préger nem több negyven évesnél. Tud is több lenni negyvennél egy ilyen tróger! Valójában ez közügy is bizonyos szempontból. Komoly válságban lehet az emberiség, ha megeshet, hogy egy ilyen angyali lény így beleesik egy Prégerbe. Száz év mulva ez nem lesz lehetséges. Száz év mulva egy ilyen Préger magányosan fog bolyongani a mellékutcákban, s lent a megállónál az olyan emberek fognak búcsúzni, mint én, vagy te, vagy ő.

Gyakran fohászkodom, csalja meg Prégert a nő és Préger lőjje magát főbe.

Igazán nem az írigység beszél belőlem.

Tabi László.

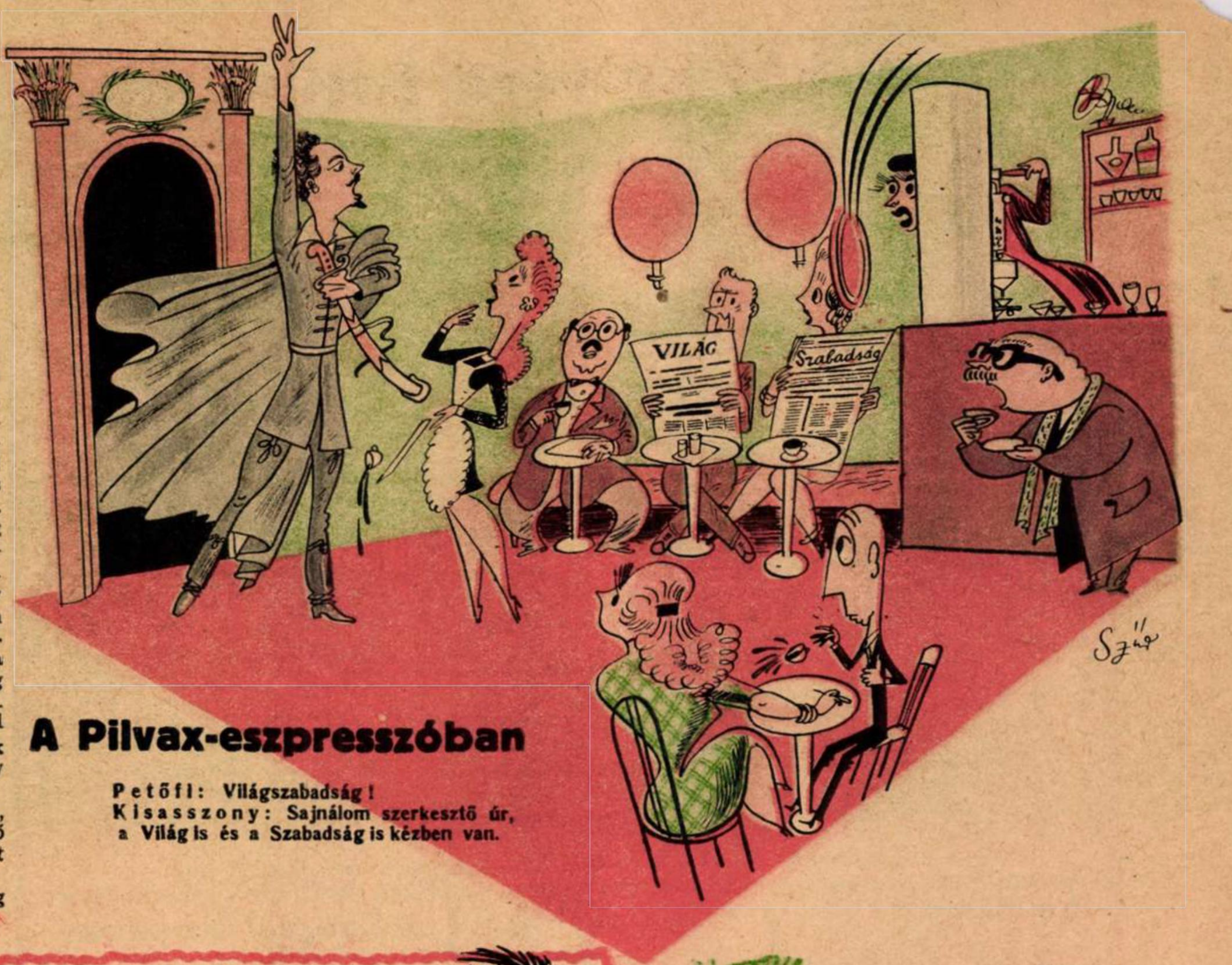

A Pilvax-eszpresszóban

Petőfi: Világszabadság!
Kisasszony: Sajnálom szerkesztő úr, a Világ is és a Szabadság is kézben van.

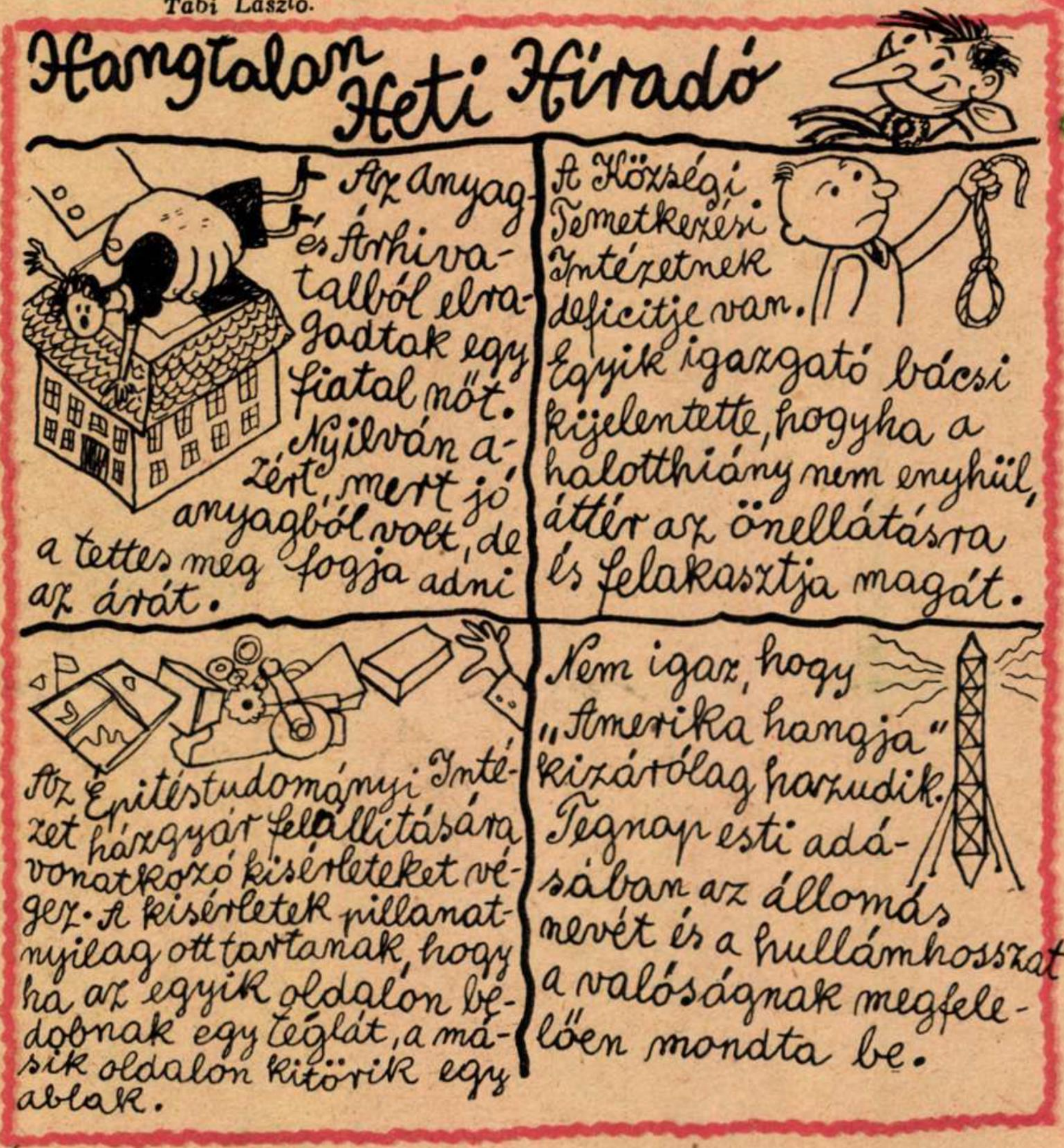

Hangtalan Heti Híradó

Az Anyag- és Árhivatalból elragadtak egy fiatal nőt. Nyilván azért, mert jó anyagból volt, de a tettes meg fogja adni az árát.

A Községi Temetkezési Intézetnek deficitje van. Egyik igazgató bácsi kijelentette, hogyha a halotthiány nem enyhül, áttér az önellátásra és felakasztja magát.

Az Építéstudományi Intézet házgyár felállítására vonatkozó kisérleteket végez. A kisérletek pillanatnyilag ott tartanak, hogy ha az egyik oldalon bedobnak egy téglát, a másik oldalon kitörik egy ablak.

Nem igaz, hogy „Amerika hangja" kizárólag hazudik. Tegnap esti adásában az állomás nevét és a hullámhosszat a valóságnak megfelelően mondta be.

A MISKOLCI FEGYHÁZ
fegyelmi szabályzata

A lapokból ismeretes, hogy a miskolci fegyház lakói, kényszermunkára ítélt rabok, minden kényszer nélkül nőket vittek celláikba, dőzsöltek, moziba jártak és futballmeccseket látogattak, sőt mint aktív játékosok is részt vettek a futballmérkőzéseken. Sikerült megszereznünk a miskolci fegyház szigorú fegyelmi szabályzatát, amelyet alább közlünk:

1. *A miskolci fegyházba kizárólag olyan rabok utalhatók be, akik fasiszta érzelmeiket négy nagyszülőig igazolni tudják.*
2. Az elítéltek celláikban kizárólag olyan tisztességes nőismerőseik látogatását fogadhatják, akik az egész éjszakát ott töltik. A hölgyek ruháikat kötelesek távozás előtt rendbe hozni.
3. *Hazárdjátékot a fegyház egész területén kizárólag pénzben szabad játszani. Szigorúan figyelmeztetjük a rabokat, hogy két ász kivág és lauf nincs. Az a kibic, aki a játékba beleszól, a legközelebbi futballmeccsen csak mint néző szerepelhet.*
4. A fegyház lakói futballon, tekézésen, golfon és lovaspólón kívül semmiféle más sportot nem űzhetnek. Az a fegyenc, aki a futballmeccsen nem rúg gólt, egész héten csak szimpla feketét kap és köteles az Új Embert az első szótól az utolsóig elolvasni.
5. *A fegyházban rendezett táncmulatságokon a lekérés szigorúan tilos. Soupé után kivételesen, például életfogytiglanra ítélt raboknak, meg van engedve. Éjjeli zenét csak abban az esetben szabad adni, ha a rab hitelt érdemlően bizonyítja, hogy szerelmes.*
6. A fegyház igazgatósága mindent elkövet, hogy az igen tisztelt elítéltek legteljesebb megelégedését kivívja. Ha ennek ellenére valaki mégis szökni akarna, úgy köteles egy erre a célra készült kérvényblankettát kitölteni. A blanketták a fegyház irodájában rendelkezésre állnak.

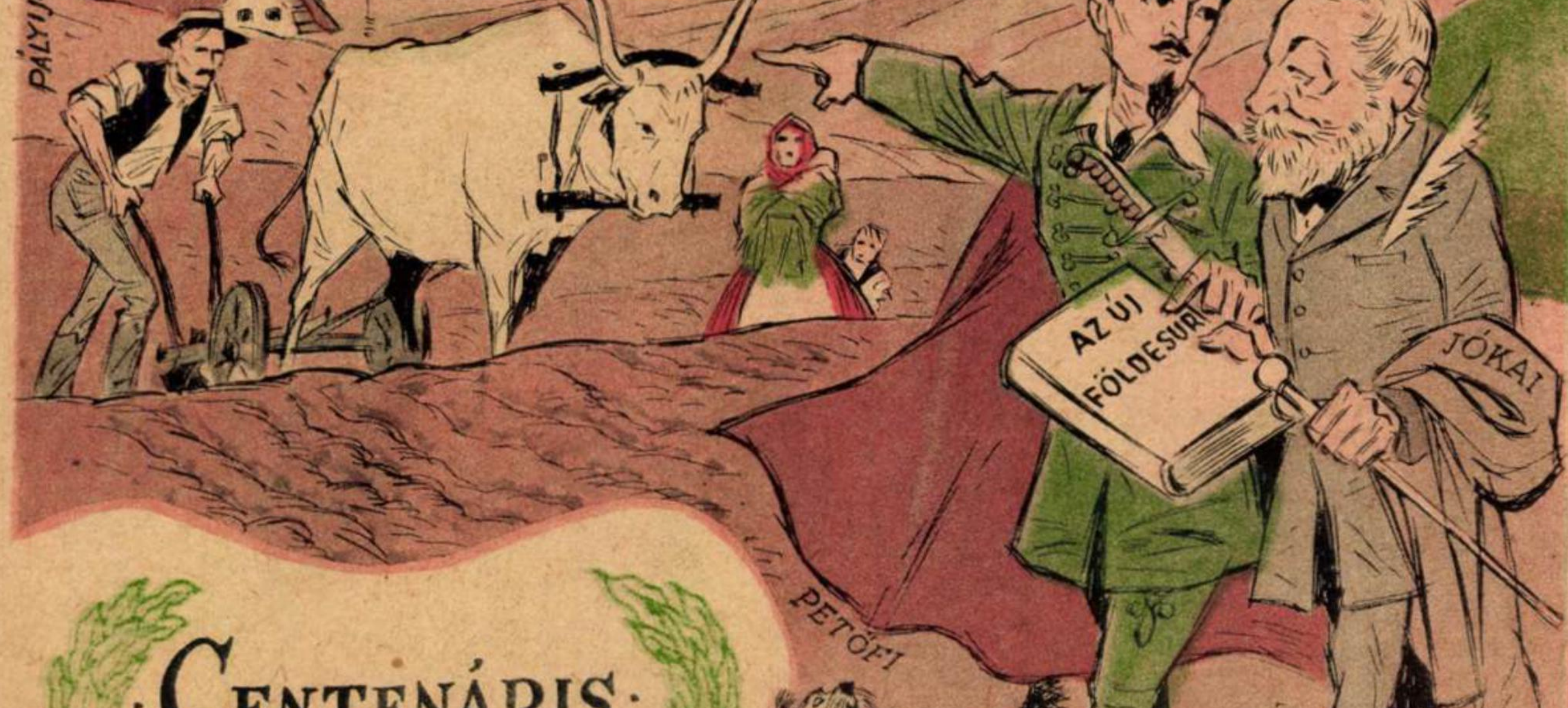

— Tisztellek, becsüllek Móric öcsém, de nekem ez az új földesúr mégis jobban tetszik!

Szolnokot számosan üdvözlik

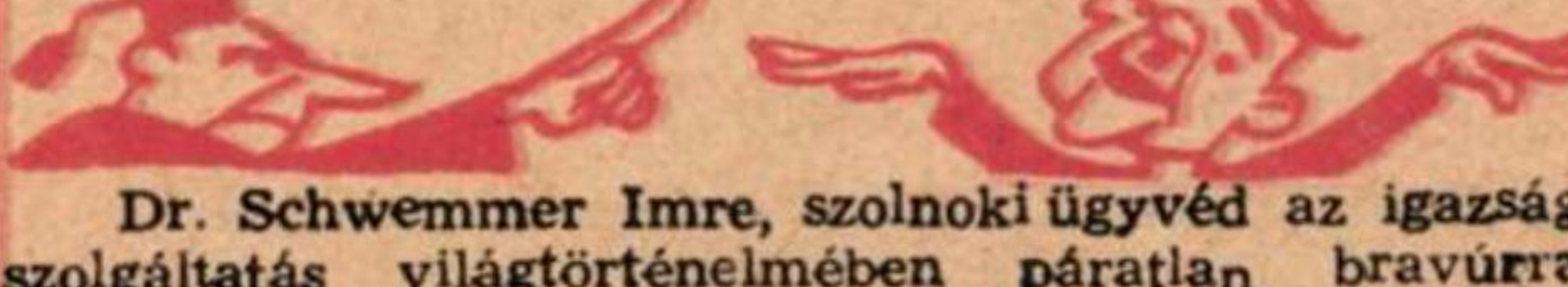

Dr. Schwemmer Imre, szolnoki ügyvéd az igazságszolgáltatás világtörténelmében páratlan bravúrral egymaga volt egy szolnoki népbírósági tárgyaláson a város volt nyilas polgármesterének ügyvédje és bírája.

Kiküldött munkatársunknak sikerült helyszíni riportban lerögzíteni a tárgyalás egy izgalmas részletét.

Ime:

Dr. Schwemmer, mint bíró (a vádlotthoz szigorúan): Tehát ön azt állítja, hogy sohasem volt nyilas, csak úgy nézett ki?

Vádlott: Kéremszépen... izé... hogyismondjam csak a bíró úrnak...

Dr. Schwemmer, mint ügyvéd (súgva): Tagadni, mindent tagadni az én felelősségemre!

Vádlott: Nem voltam nyilas, bíró úr kérem, szolgálatára.

Dr. Schwemmer, mint bíró: Figyelmeztetem uram, hogyha kívánom, akkor erre meg kell esküdnie...!

Vádlott: Juj...

Dr. Schwemmer, mint ügyvéd (súgva): De hát kívánom én ezt? Egy frászt.

Dr. Schwemmer, mint bíró: Kérem, ügyvéd úr, ne befolyásolja sugdosásaival a vádlott vallomását!

Dr. Schwemmer, mint ügyvéd (szemtelenül): Csak azt mondtam neki, hogy nyitva van a slicce!

Vádlott: Tényleg csak azt mondta bíró úr kérem...

Dr. Schwemmer, mint bíró: Csend! Ne feleseljen az ügyvéd úr, mert leváltatom! Ki a bíró, maga vagy én?

Dr. Schwemmer, mint ügyvéd: Kis csacsi, hát én te vagyok...!

Dr. Schwemmer, mint bíró: Ja persze, erről mindig megfeledkezem... *(Felmenti a vádlottat.)*

K. F.

Ali rabló és a negyven baba

(Letartóztatták Havas Lászlót, mert 40 középkorú hölggyel folytatott viszonyt, s mind a 40-et megzsarolta.)

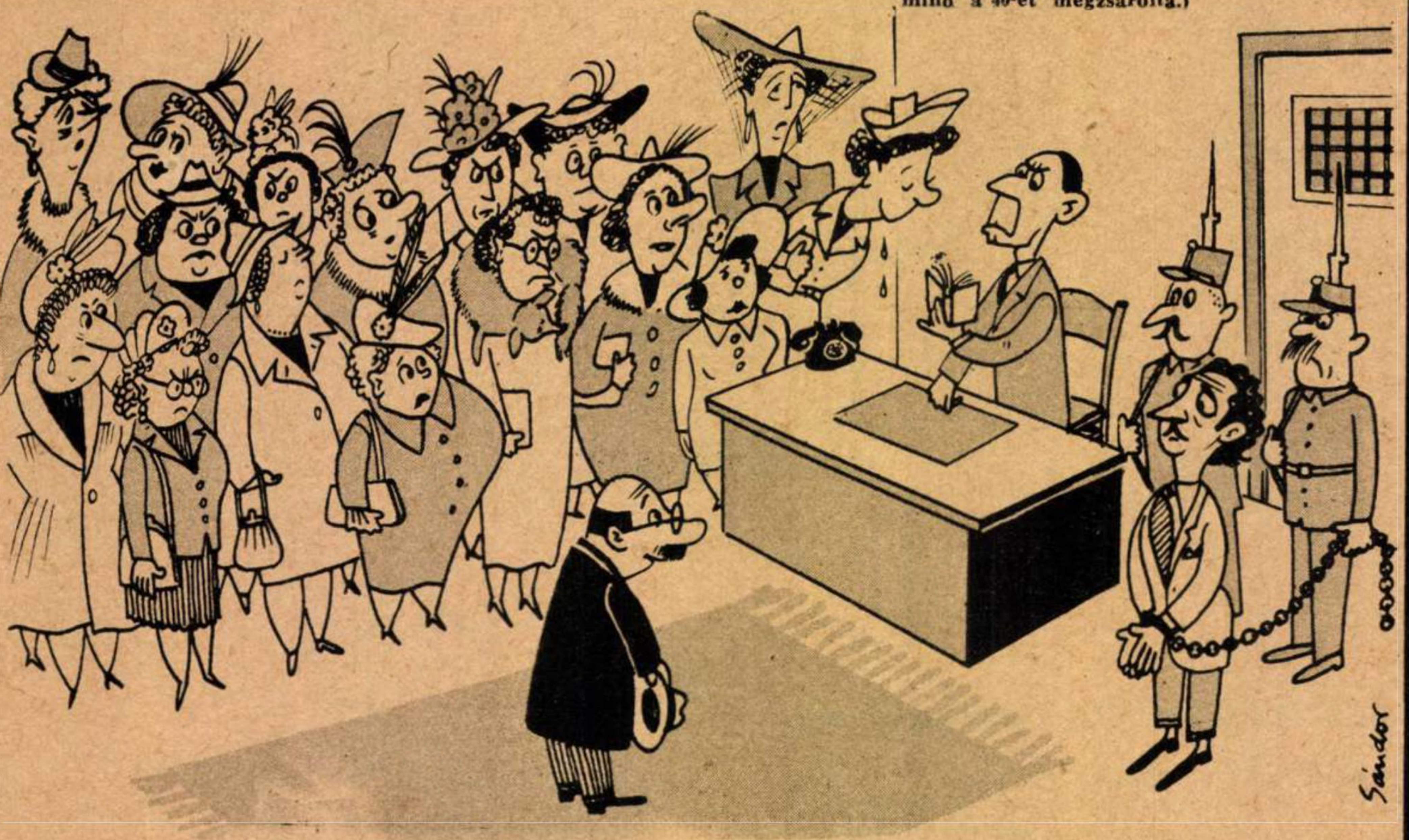

— A feleségem kérdezteti, hogy ő is benne van-e a Havas úr noteszában?

No ki ez?

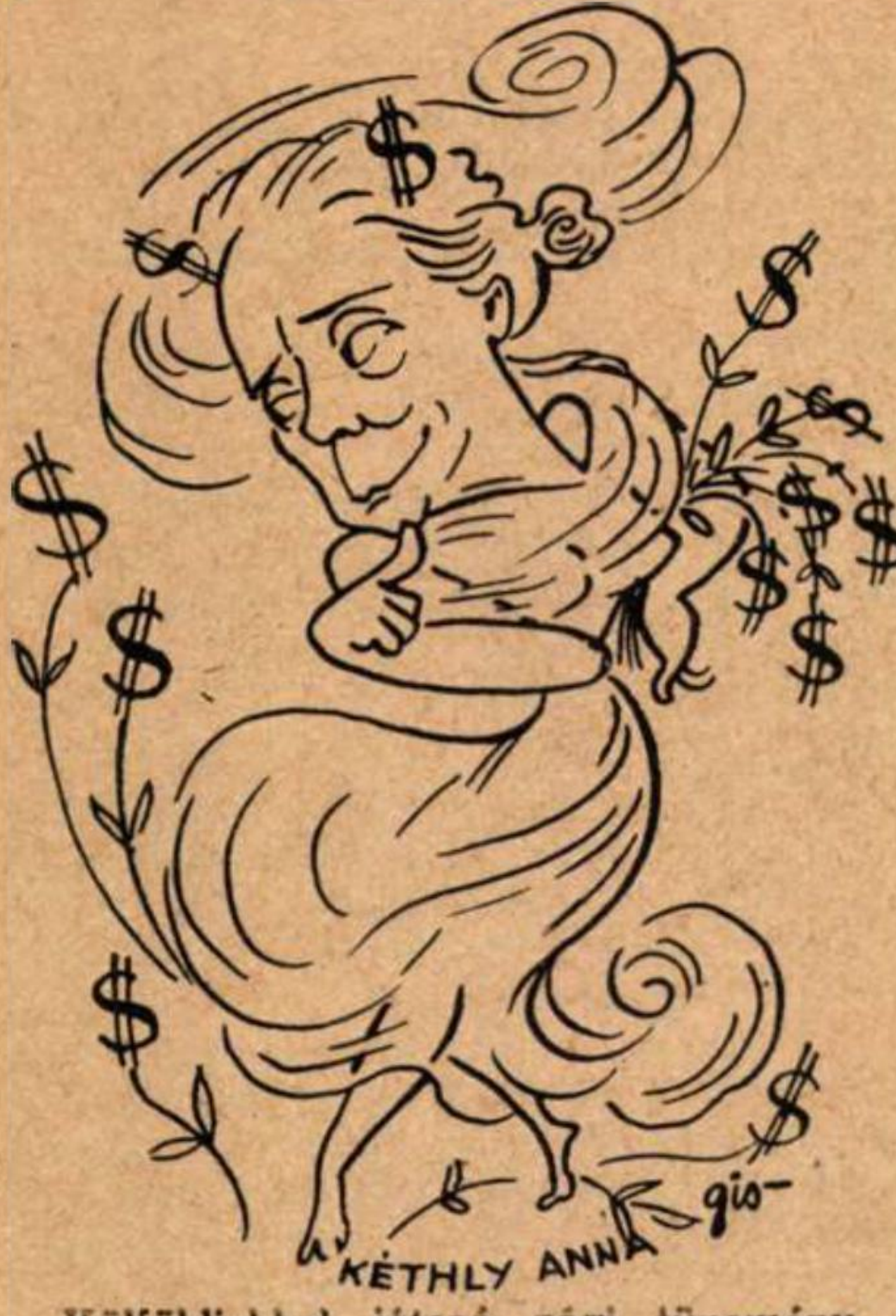
KÉTHLY ANNA
gis

Külföldiekkel játszó régi tünemény.

A Nemzeti Színház előtt

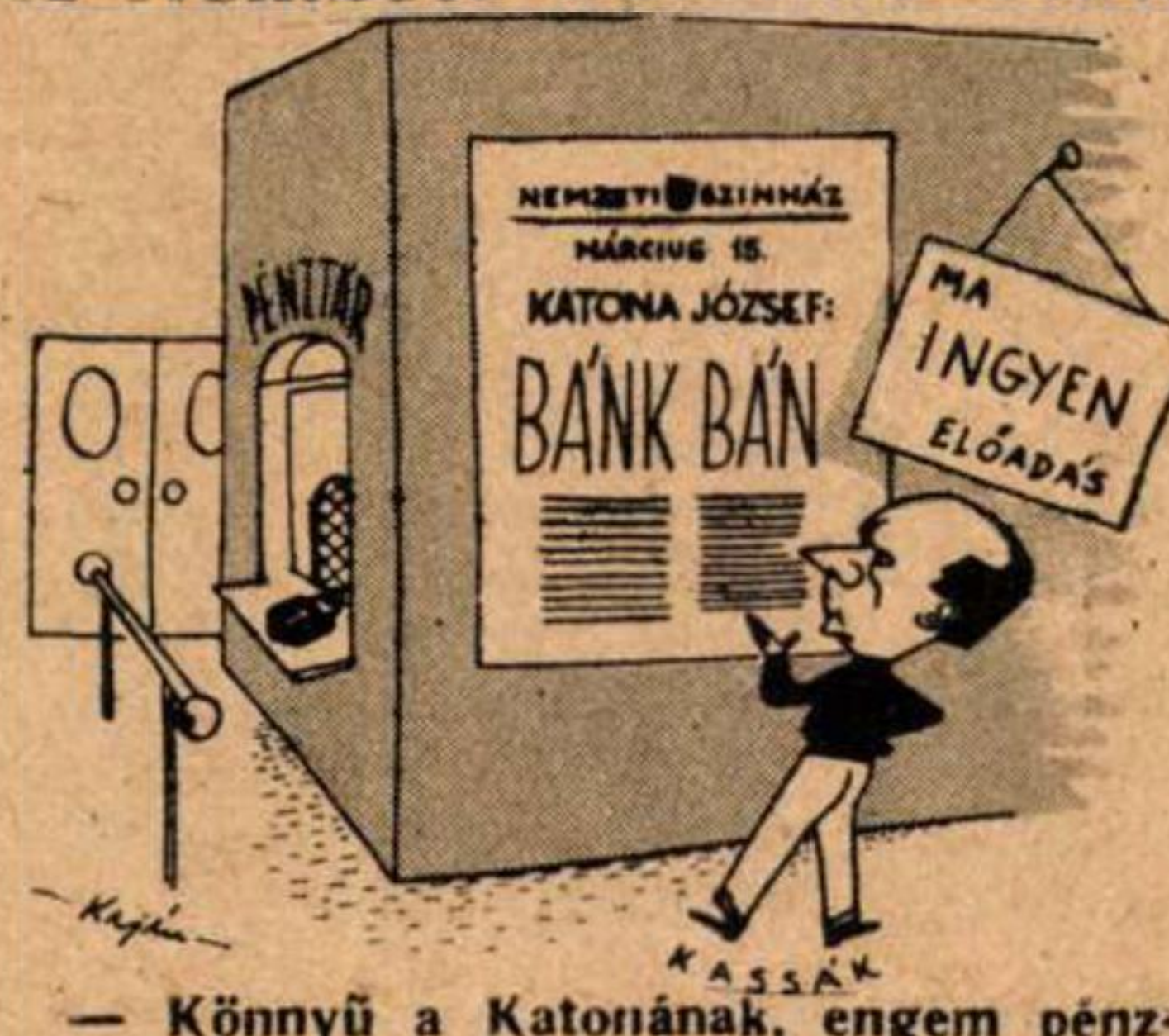
PÉNZTÁR
NEMZETI SZÍNHÁZ
MÁRCIUS 15.
KATONA JÓZSEF:
BÁNK BÁN
MA INGYEN ELŐADÁS
KASSÁK
Kaján

— Könnyű a Katonának, engem pénzért játszottak.

Szerencsés vadász

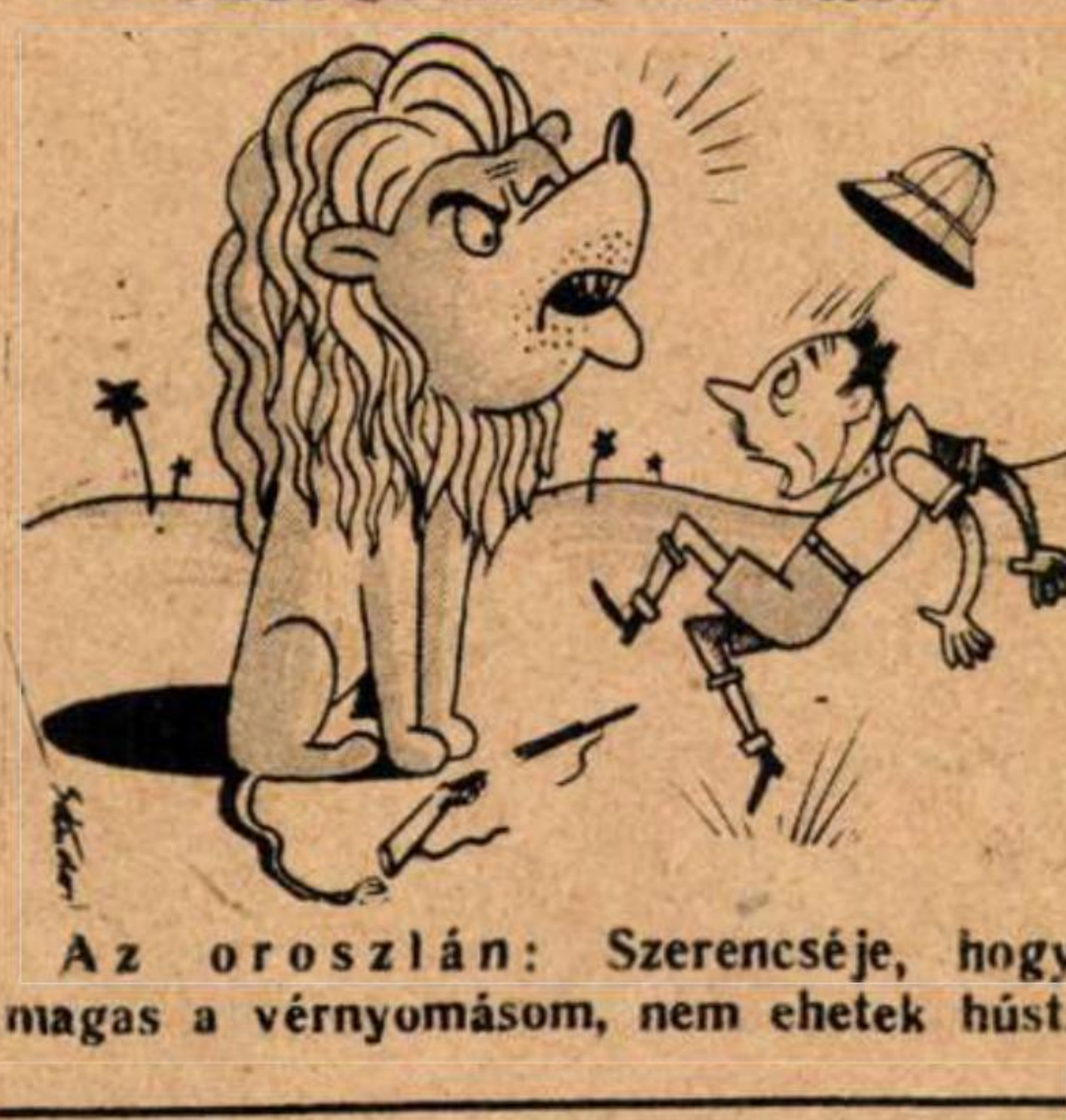

Az oroszlán: Szerencséje, hogy magas a vérnyomásom, nem ehetek húst.

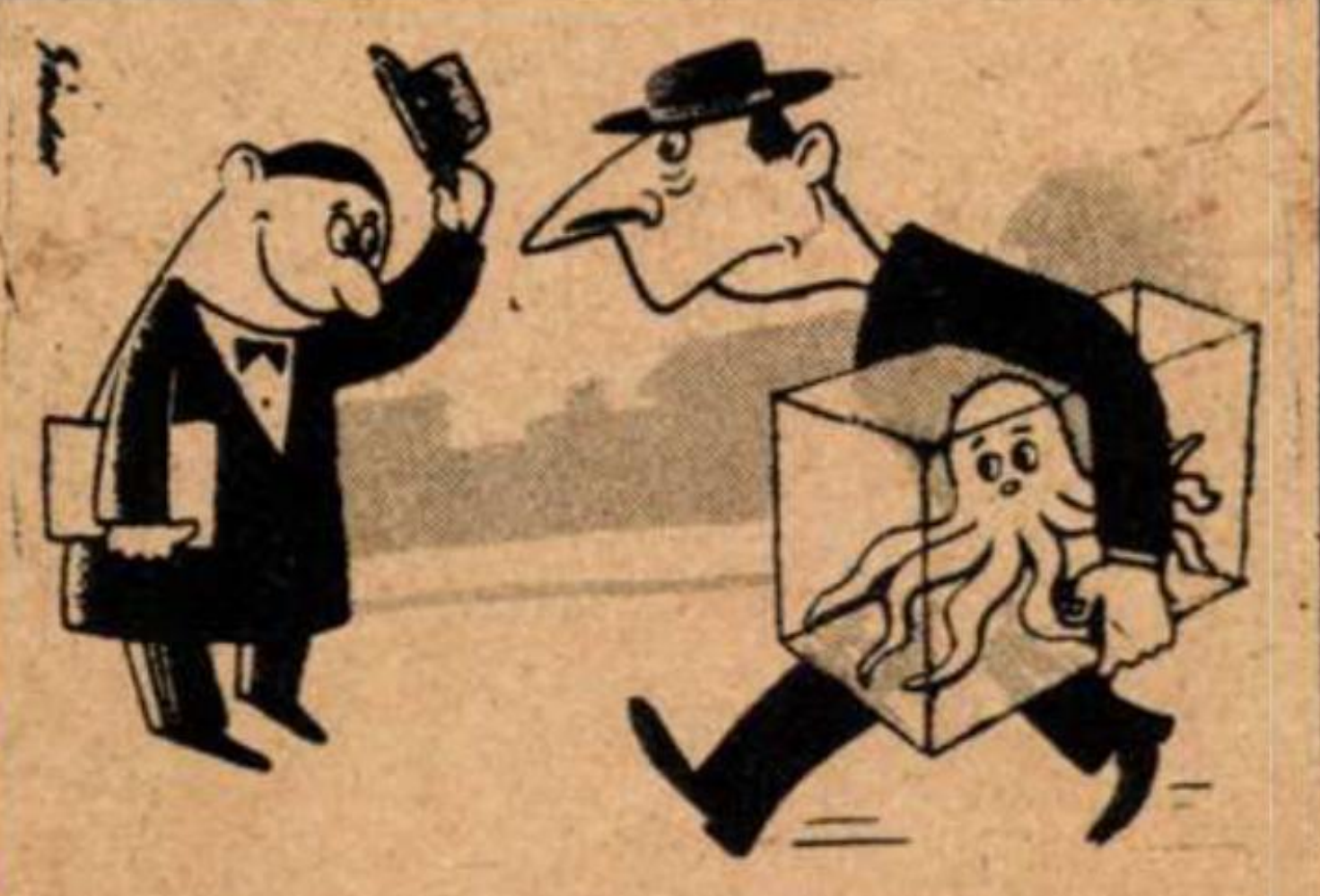

— Megyek a klinikára, megoperáltatom az orromat.
— Mi baja?
— Hát nem látja? Polipom van.

TUDÁSSZOMJ

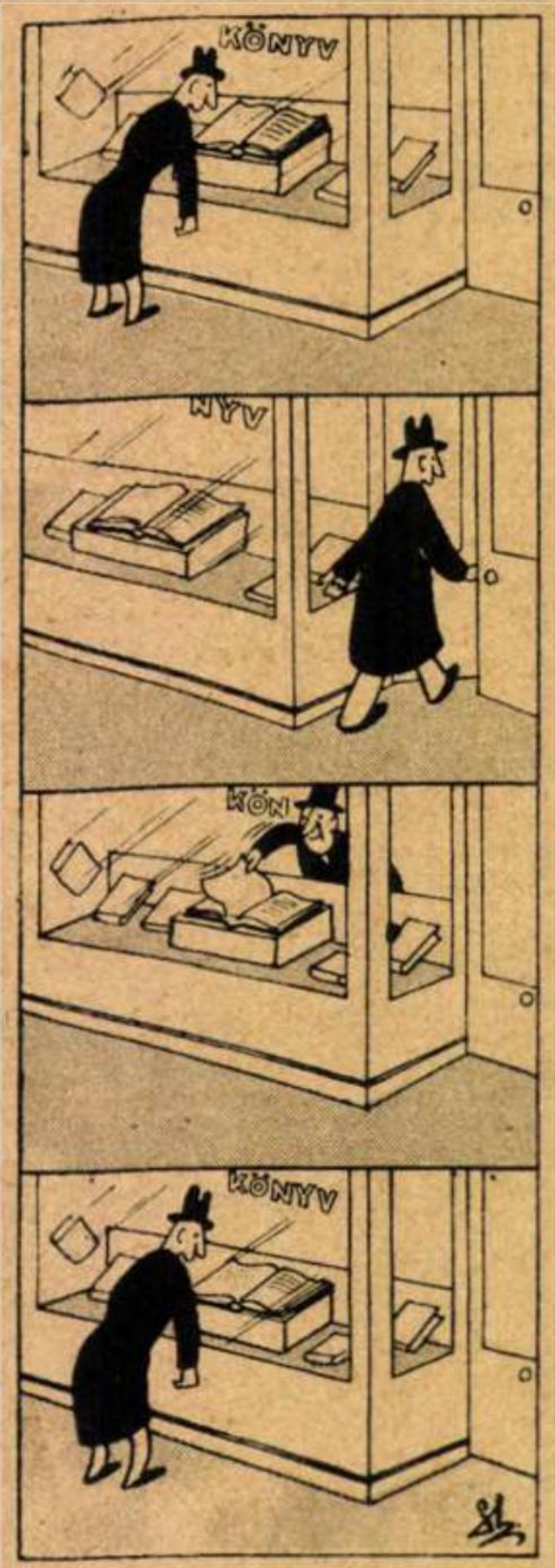
KÖNYV
NYV
KÖN
KÖNYV

×

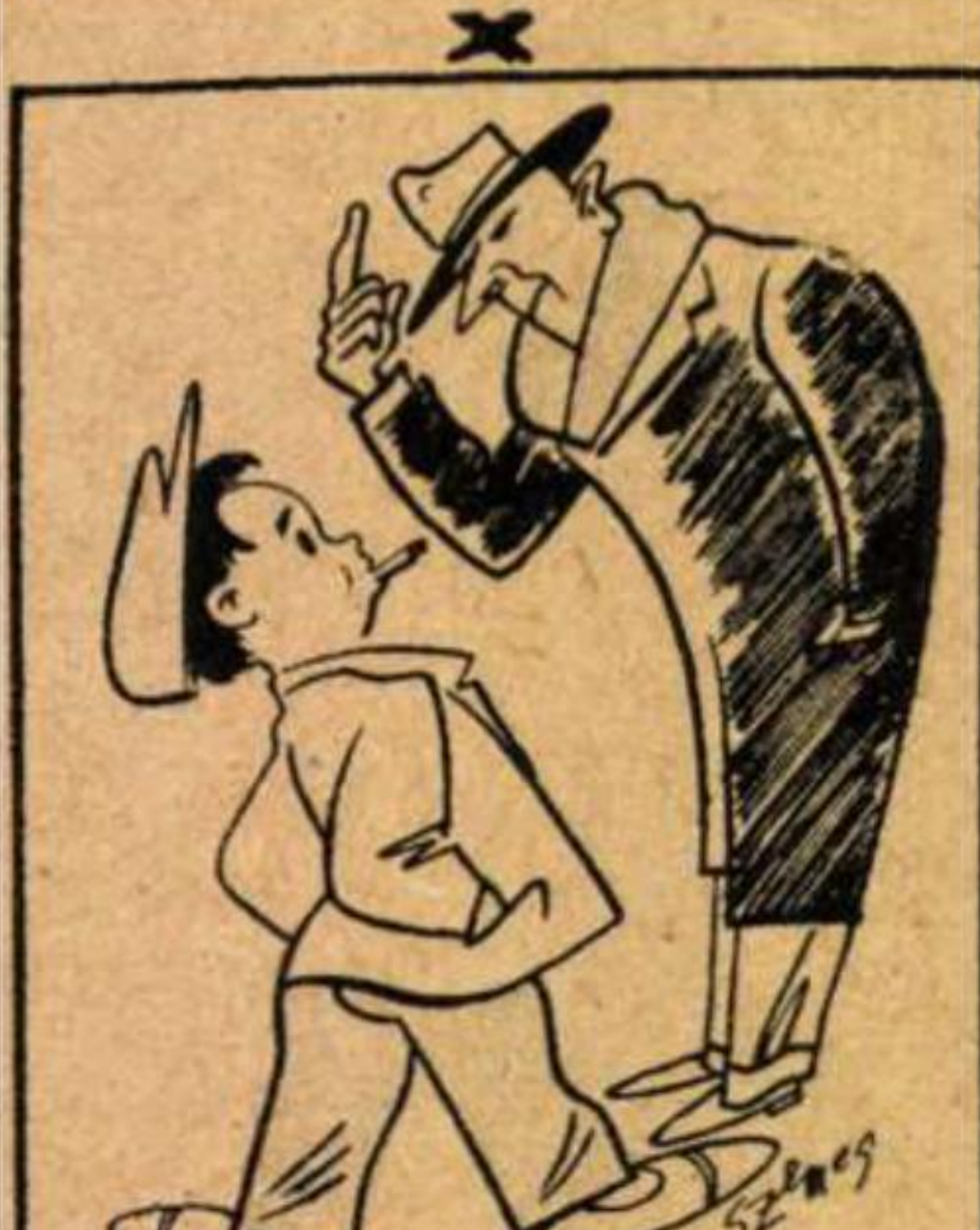

— Te taknyos, te cigarettázol? Na, ha én lennék az apád!
— Lehet kérem, a mamának nincs férje...

Szigorú főnök

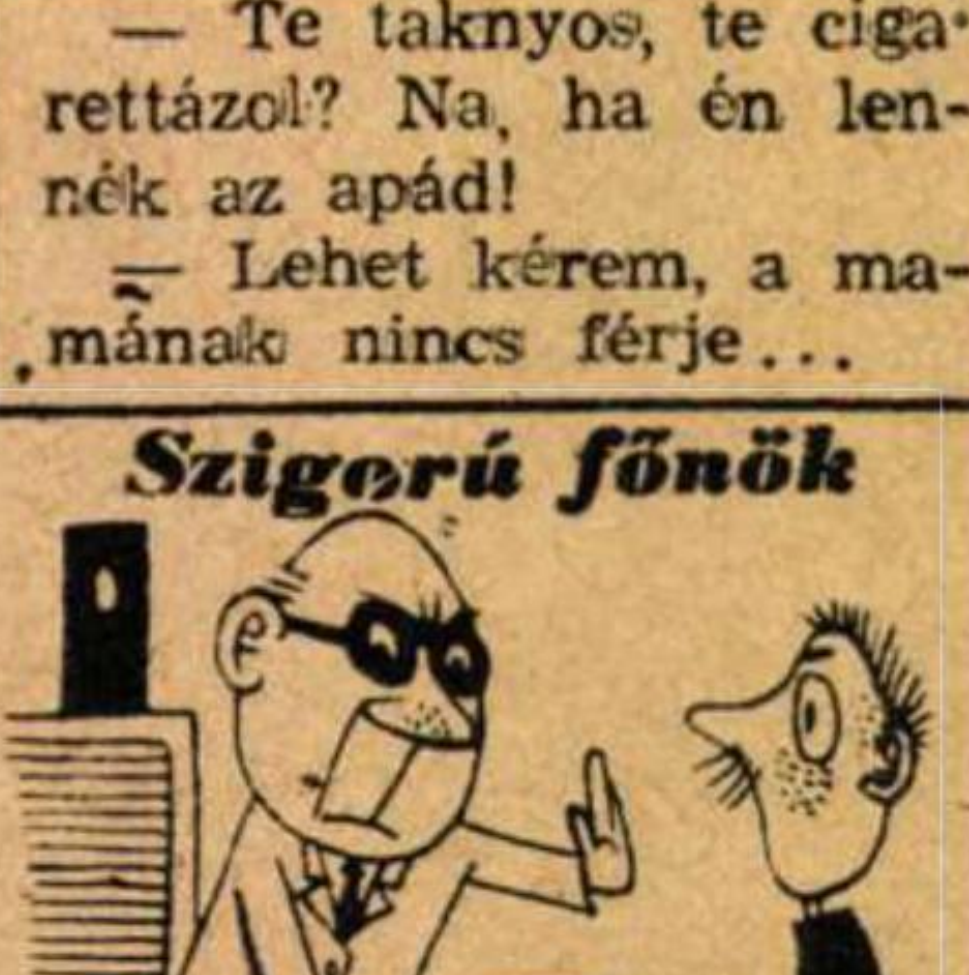

Krapancsák odamegy a főnökéhez:
— Főnök úr, nagyon fáj a zápfogam, tessék elengedni, hogy kihúzassam.
— Szó sem lehet róla — feleli a főnök.
— Miért?
— Mert én magát zápfoggal együtt alkalmaztam.

Belvárosi honleány

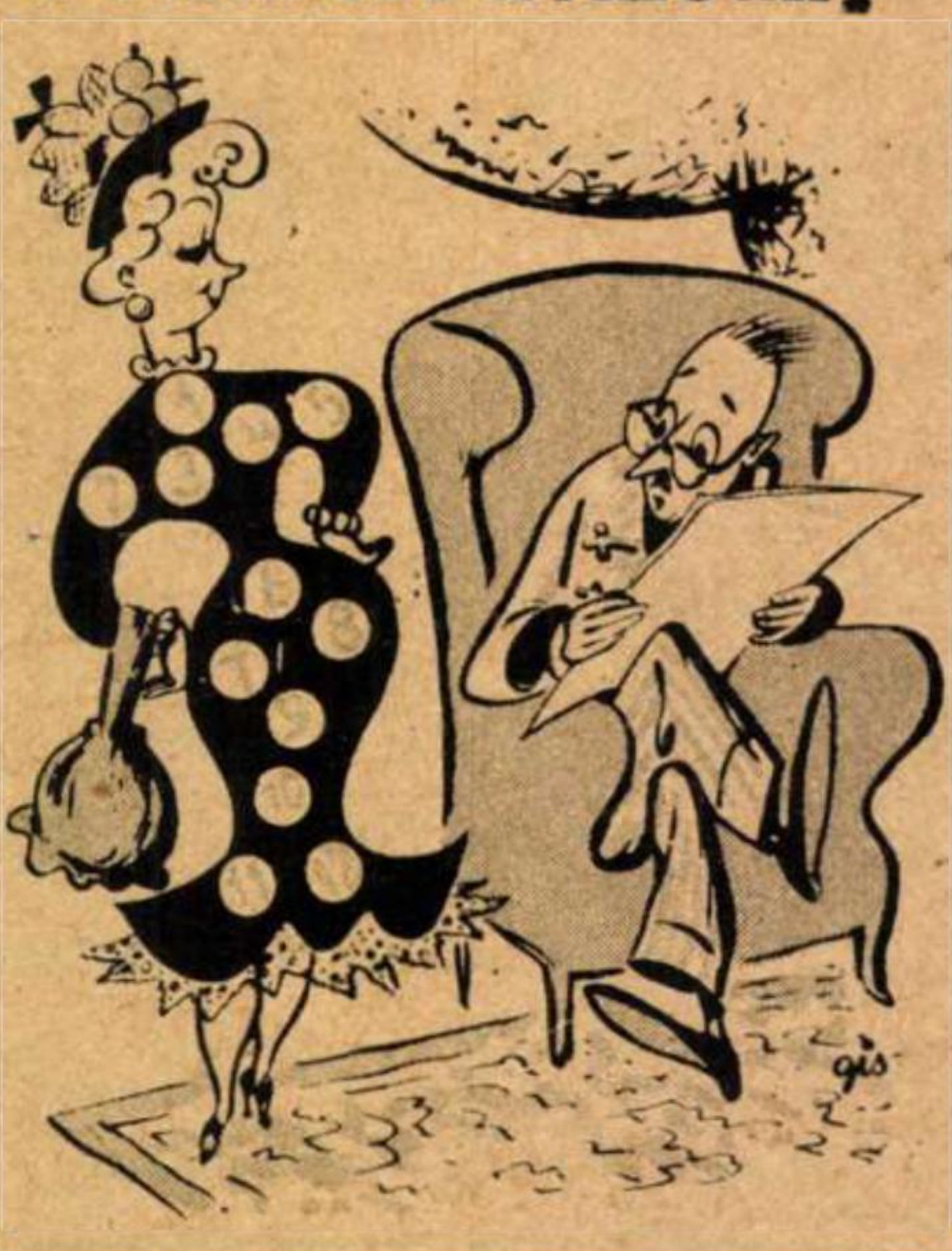

— Mit szólsz a centenáris ruhámhoz, fiacskám?
— Hogy-hogy centenáris?
— Rajta van a márciusi kiáltvány 12 pontja.

-o-

Csehszlovák disszidensek

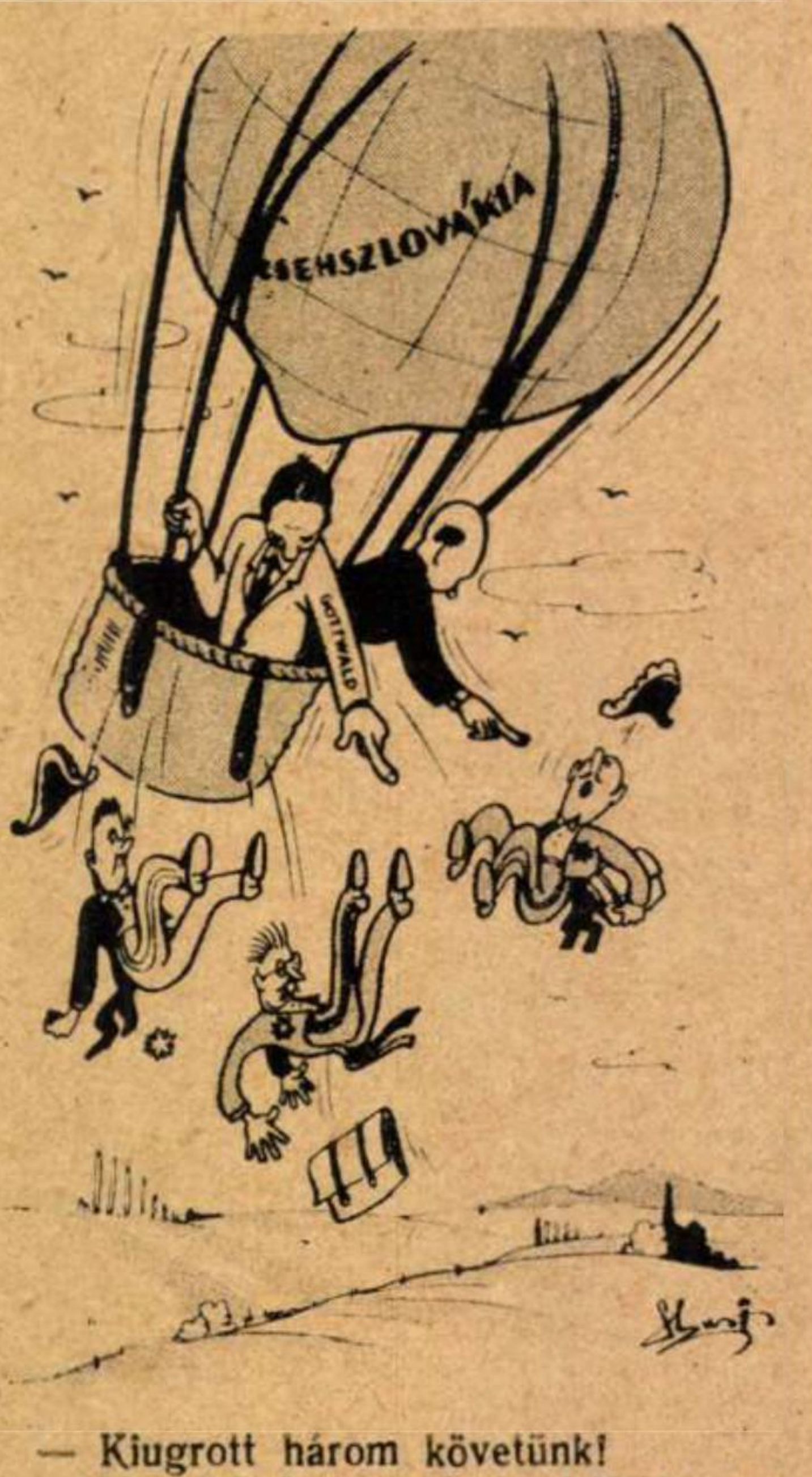
CSEHSZLOVÁKIA
GOTTWALD

— Kiugrott három követünk!
— Nem baj, egyrészt feljebb megyünk, másrészt kitörik a nyakukat.

×

Tiszta főnyeremény

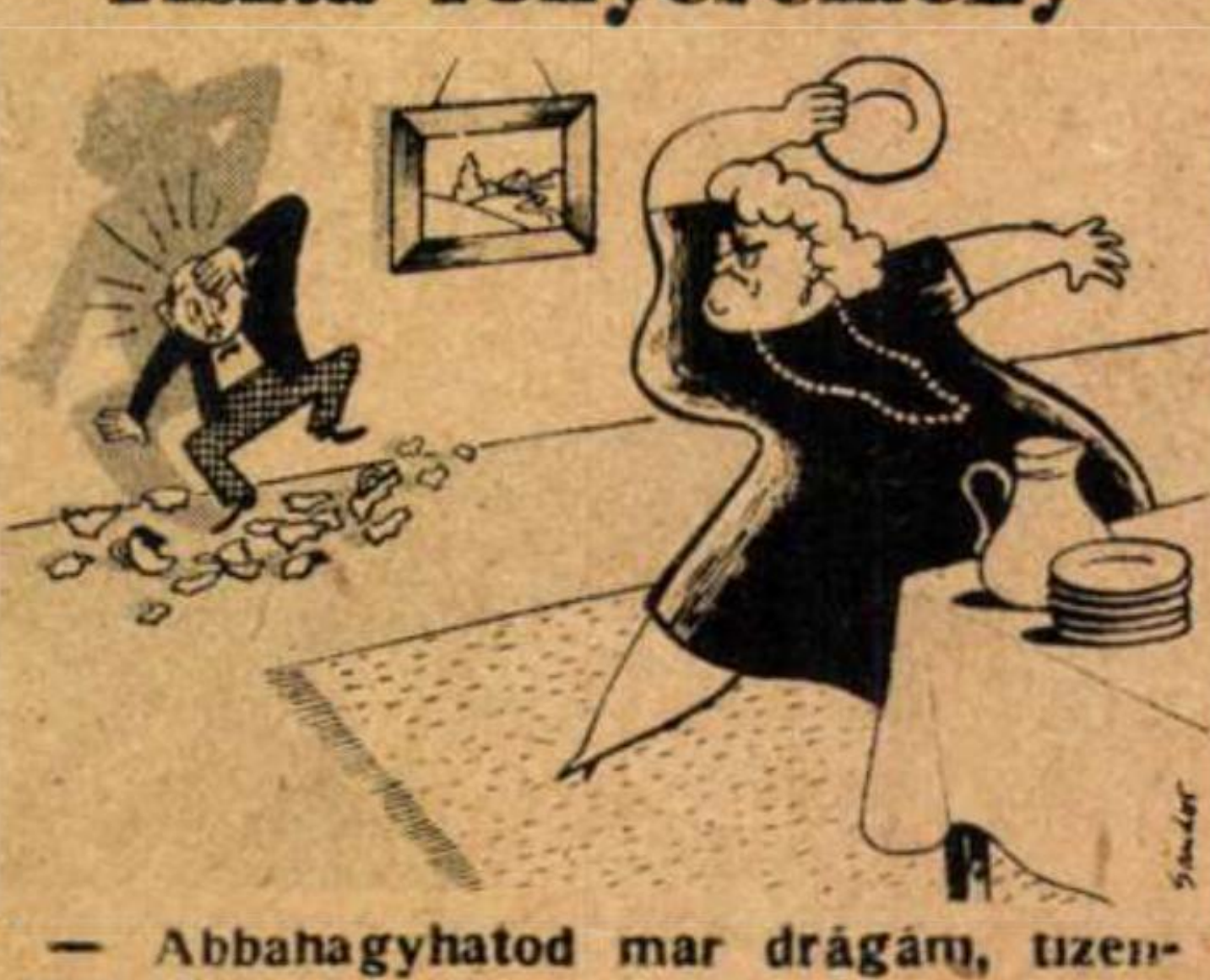

— Abbahagyhatod mar drágám, tizenkét találatod van.

Tisztogatás a Rádiónál

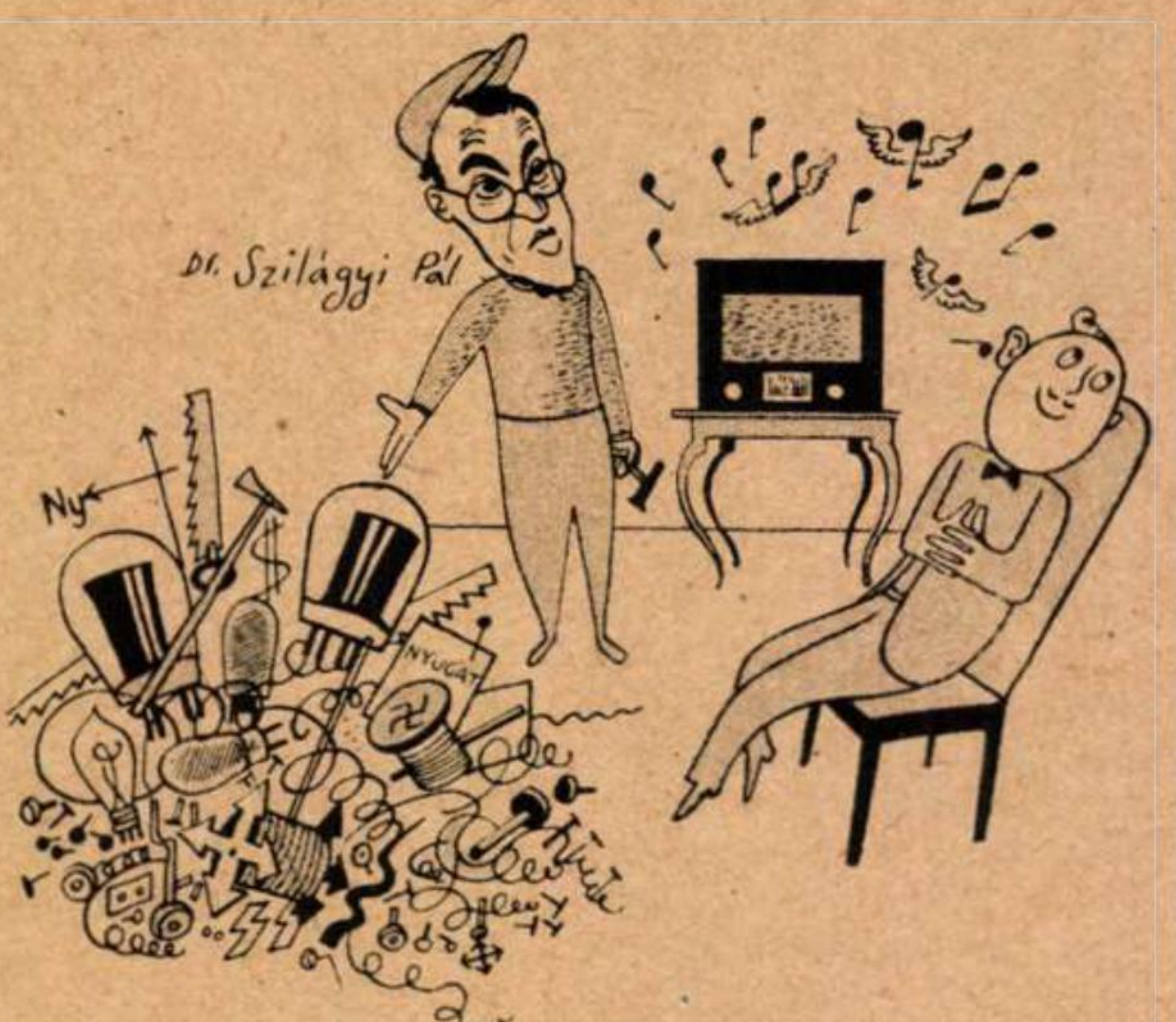
Dr. Szilágyi Pál
Ny
NYUGAT

— Tetszik látni, egy csomó alkatrészt kidobtam, Most sokkal kellemesebb a hangja.

Amerikai szabadalom az olasz választásokra

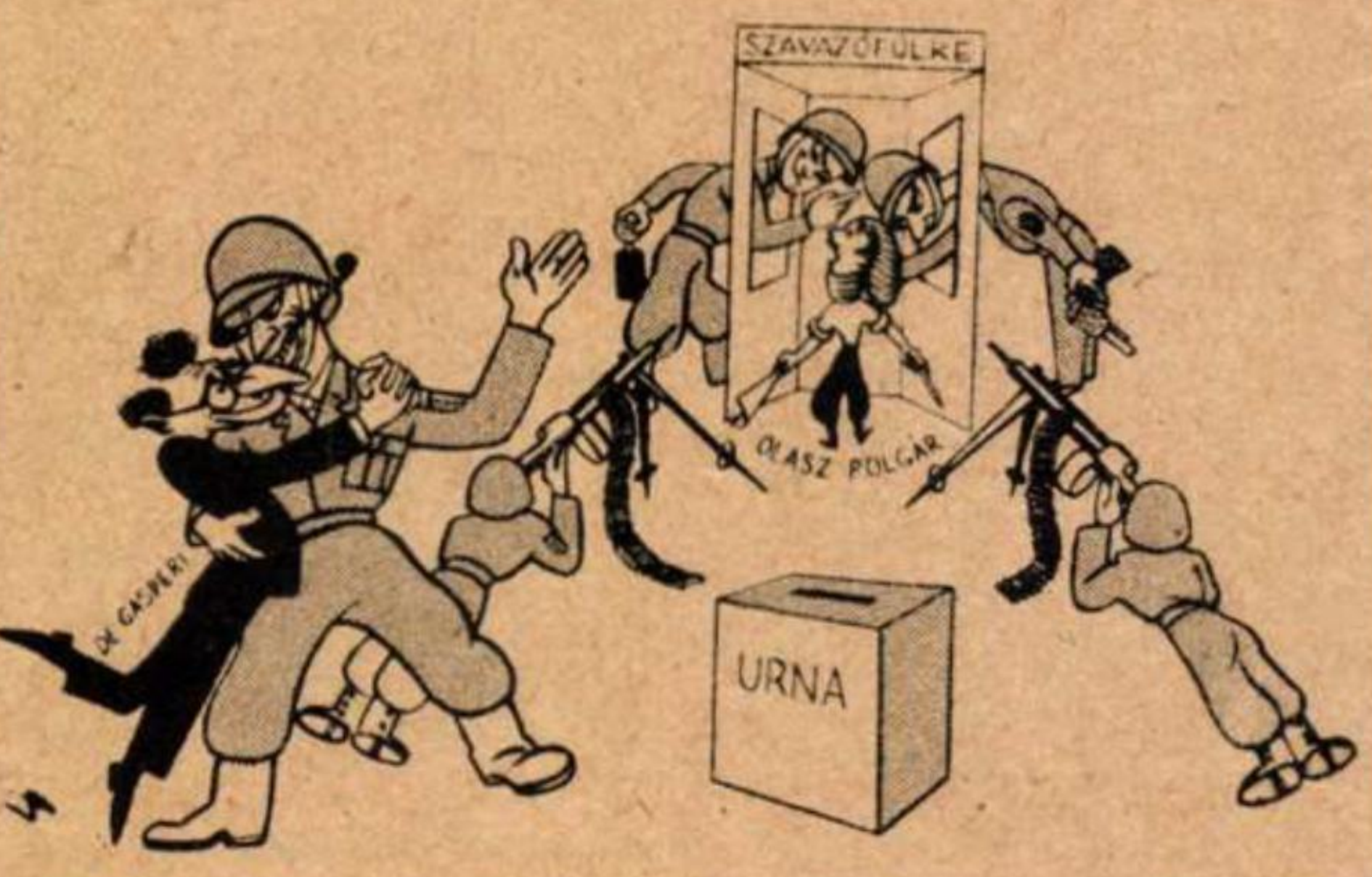
SZAVAZÓFÜLKE
OLASZ POLGÁR
DE GASPERI
URNA

Facsemeték és emberpalánták

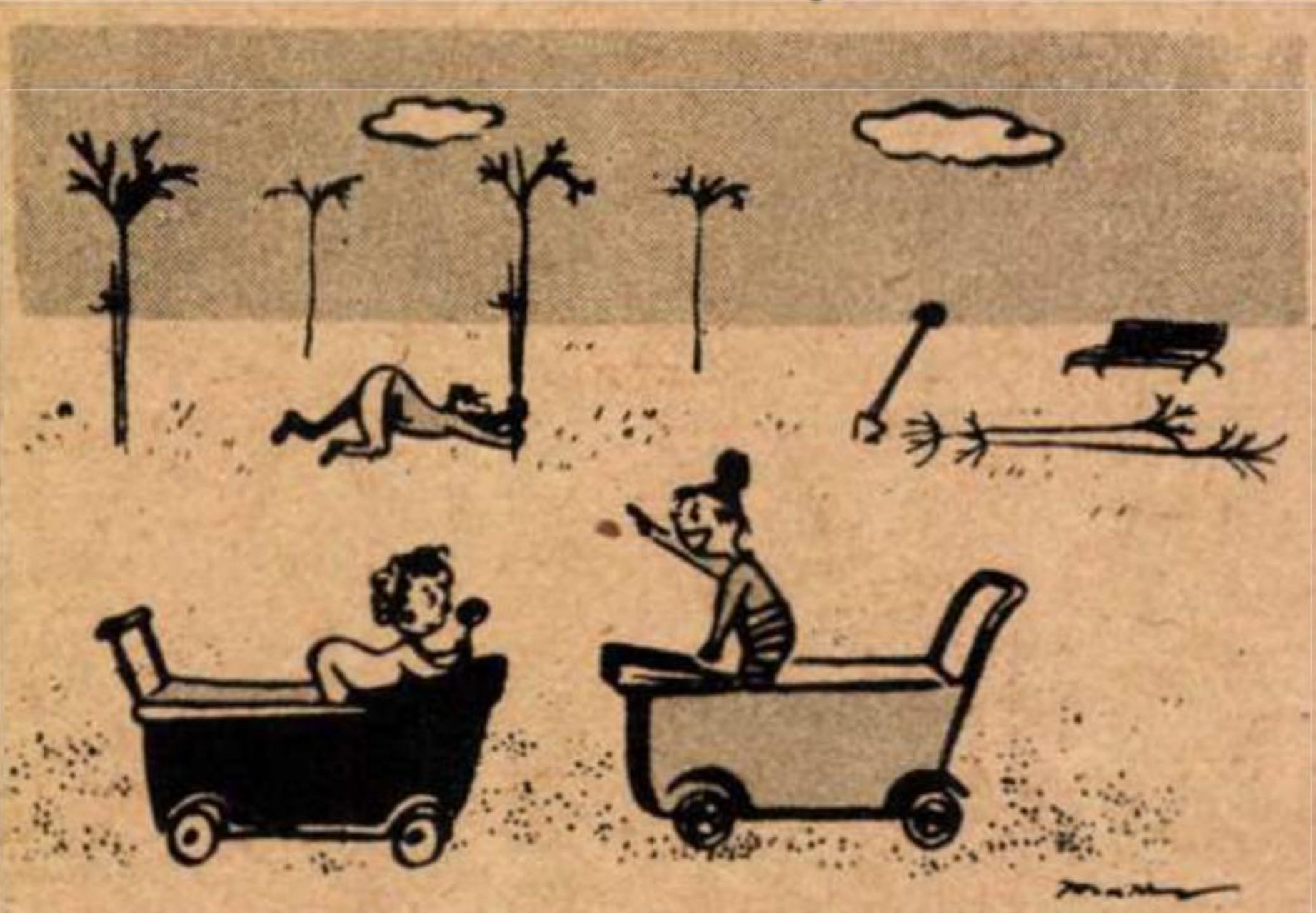

— Ne felejtsd el, Kati, balról a második. húsz év múlva itt találkozunk!

Futballoznak a miskolci fegyencek

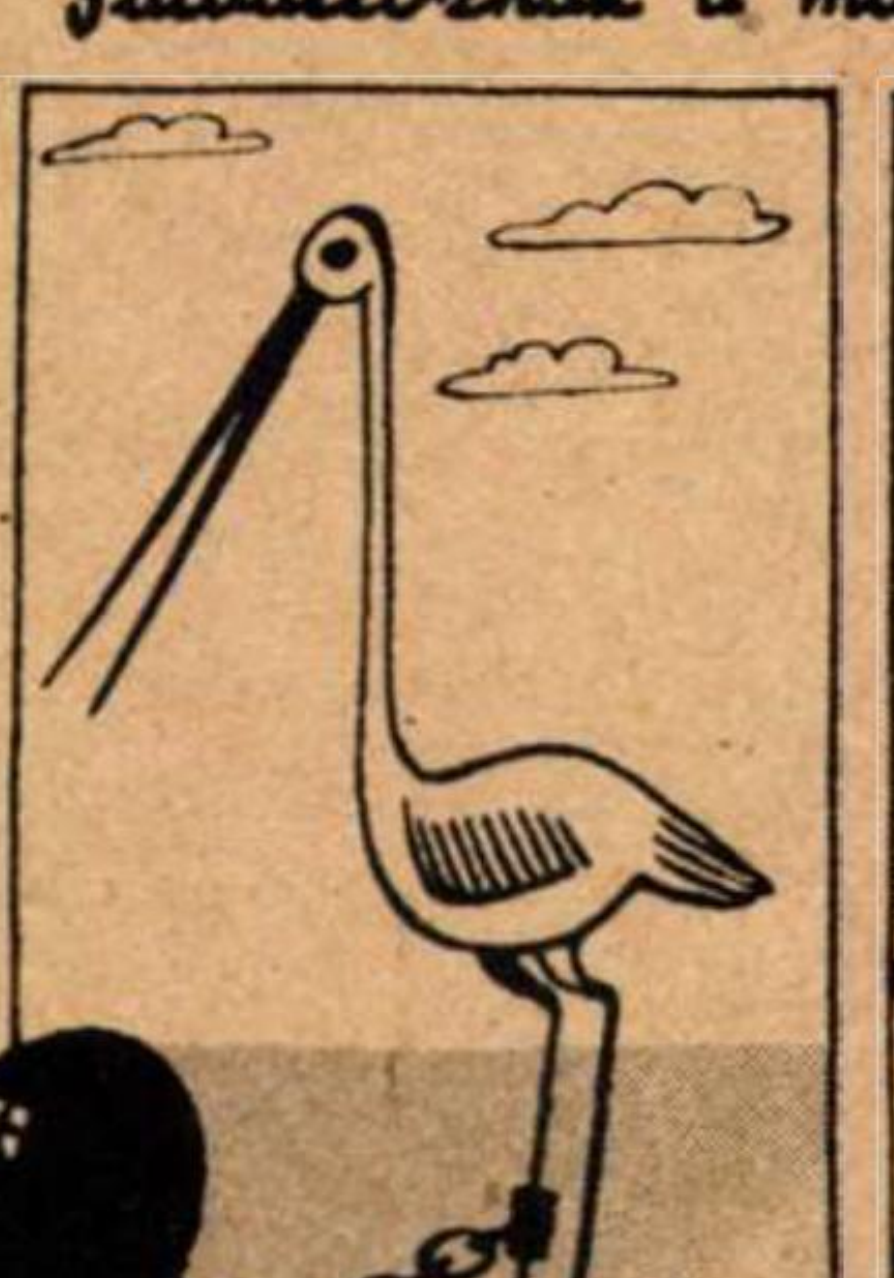

A rab gólya, amiről Arany János írt.

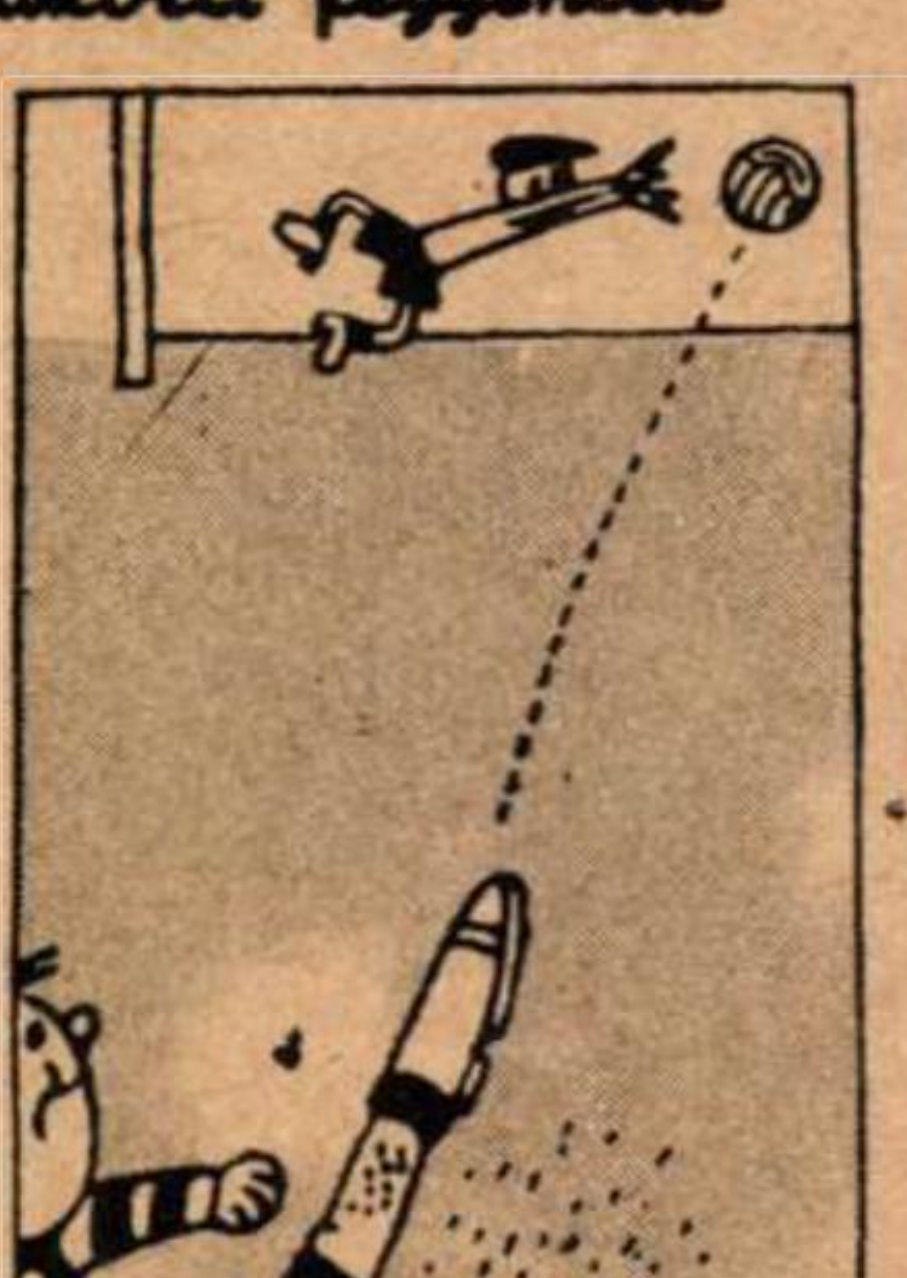

A rab gólja, amiről a Szabadság írt.

AMERIKAI MEFISZTÓ

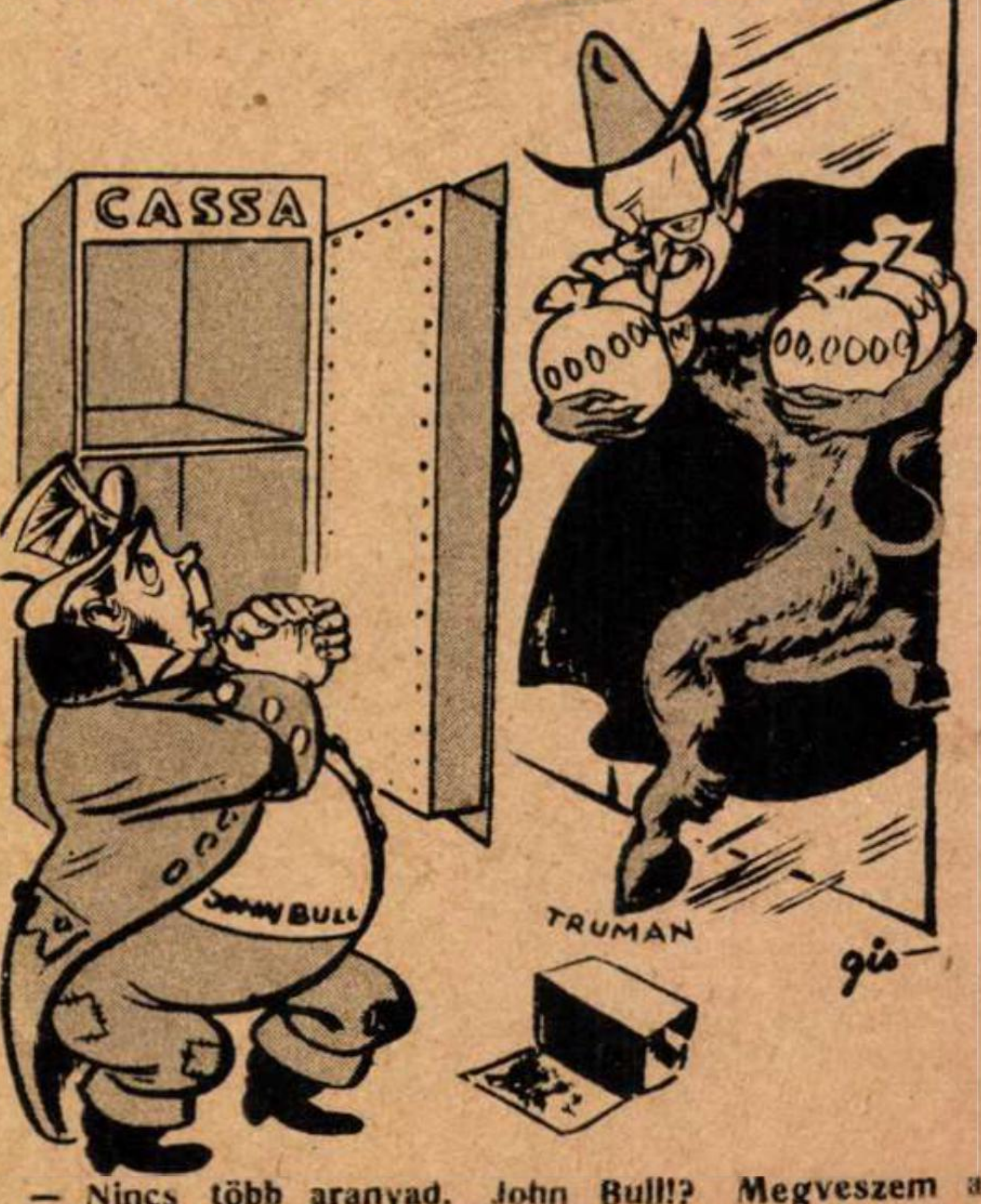
CASSA
000000
00.0000
JOHN BULL
TRUMAN
gis

— Nincs több aranyad, John Bull!? Megveszem a lelkedet!
— Jaj, Trumcsikám, az már csak hálni jár belém!

HOGYAN IS KELL ÉRTENI?

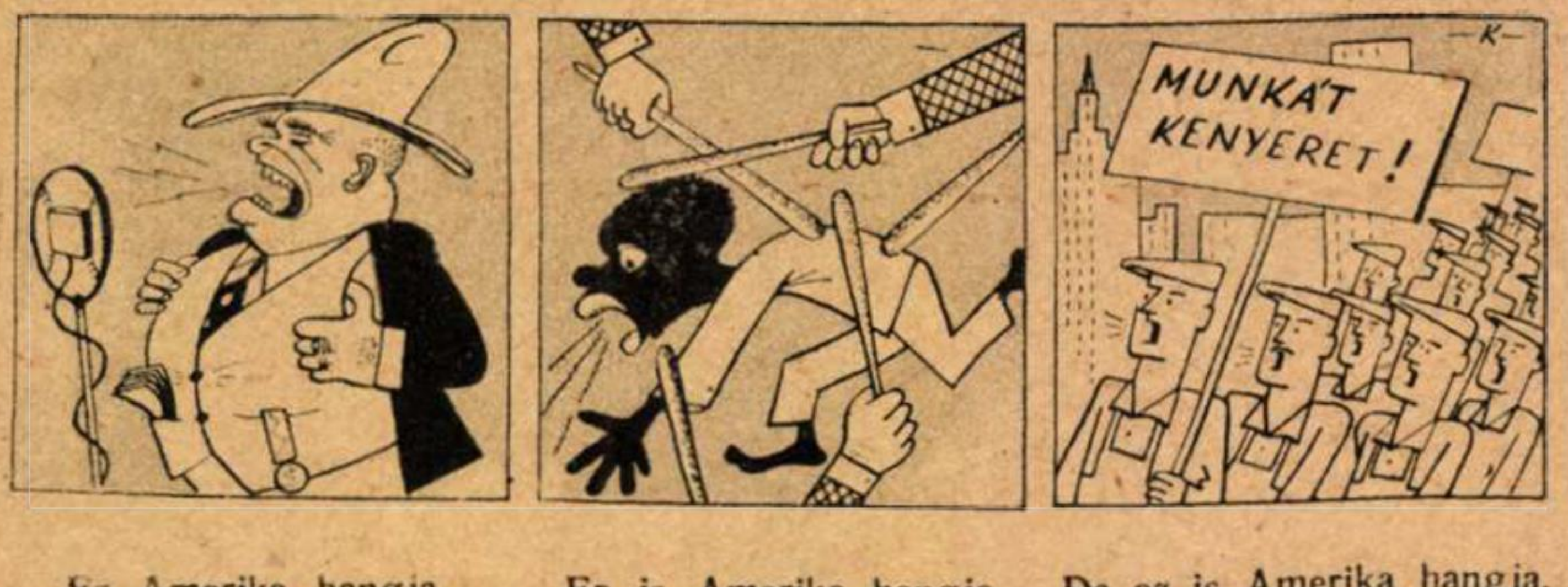

Ez Amerika hangja. Ez is Amerika hangja. De ez is Amerika hangja.

DARVAS SZILÁRD:

MEGEGYEZTÜNK A VILÁGŰRREL!

Az idén is lesz tavasz!

Most már hivatalosan is megerősíthetjük azt a hírt, hogy a Világűrrel folytatott kereskedelmi tárgyalásaink **szerencsés mederben** folynak. A Transzcendentális Planétaközi Bizottság méltányolva Magyarországnak a demokráciáért folytatott küzdelmét, felvette a segélyezendő nemzetek listájára. A megállapodás egyelőre három hónapra szól és a „Tavasz" című **segélyakció** keretén belül rövidesen nagyobb mennyiségű meleget importálhatunk. Egyidejűleg kezdetét veszi a nagy **leruházási akció,** melynek keretén belül többezer télikabát szögreakasztása várható.

Az égi Elektromos Művekkel kötött megállapodás folytán felemelik az eddigi napfénykontingenst, a nap **reggel hattól este nyolcig** égethető elenyészően csekély bőrlehámlás ellenében, miáltal a barnulást a legszegényebb bőrrétegek számára is lehetővé teszik.

A kereskedelmi és kulturális tárgyalások eredményeképen a közellátás javulása is várható. Pár héten belül **nagyobb mennyiségű** konyhakerti növény, tavaszi vers és egyéb zöldség jelenik meg a piacon. Itt-ott máris kapható idei csirág, hónapos novella. A fiatal regény kilója 4—4.50 körül mozog.

Lombok, virágok, rügyek, bokrok és más **népsűrűsödési iparcikkek** szintén korlátlan mennyiségben állnak majd rendelkezésre s így a belövésektől megrongálódott csalitok helyreállítása is megkezdődhetik.

A Marshall-tervtől eltérőleg a segélyakciót **semmiféle politikai feltételhez** sem kötik, pártállásra való tekintet nélkül mindenki lesülhet. Napozáshoz használjunk közelkeleti olajat, szűrve, Churchill nélkül.

Országos munkaverseny indul

(*Kihívás egykor és most*)

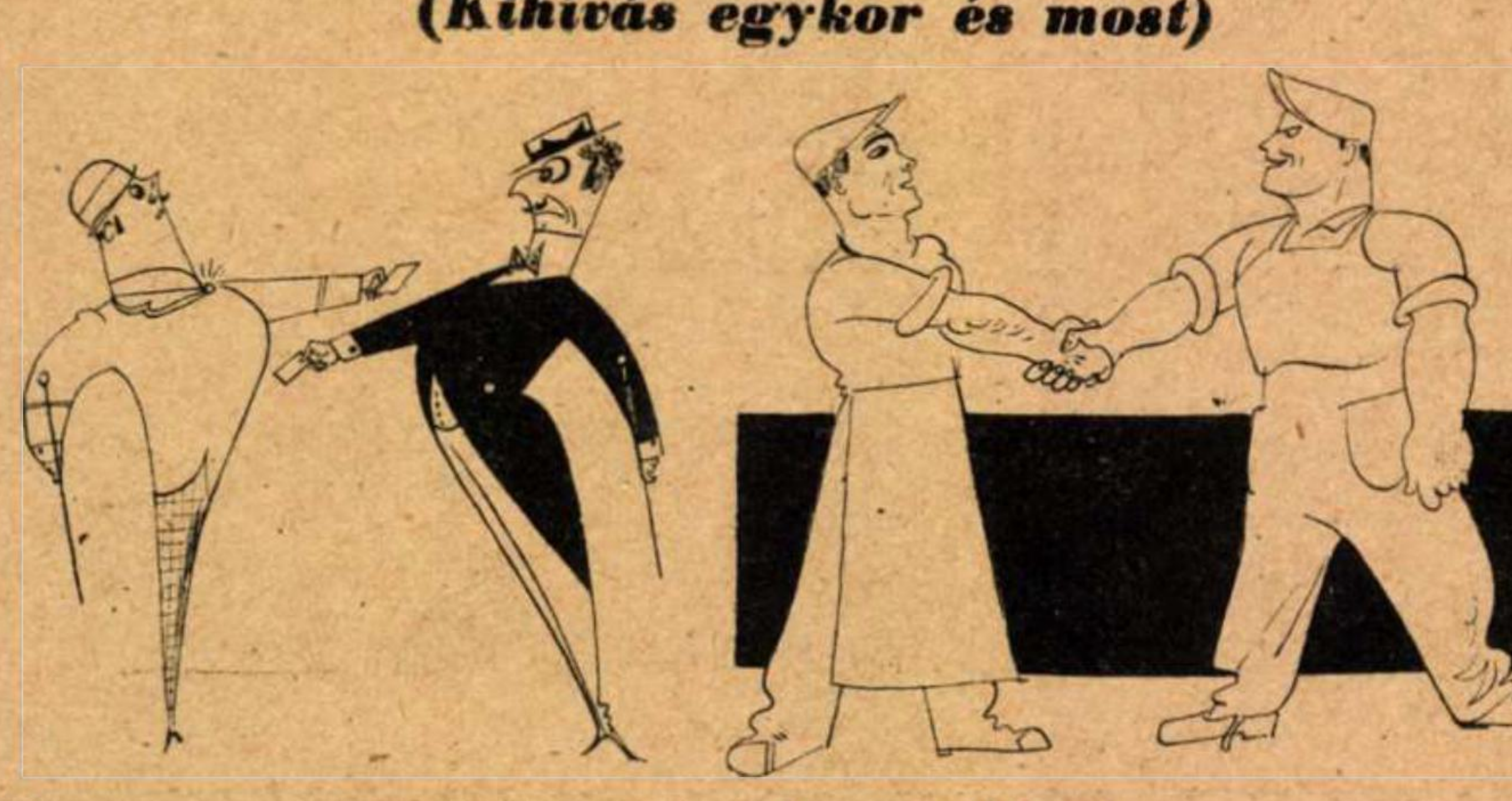

— Kihívom!
— Elfogadom! Kardra, vagy pisztolyra?

— Kihívom!
— Elfogadom! Esztergapadra, vagy gőzkalapácsra?

Lemondott a londoni követ

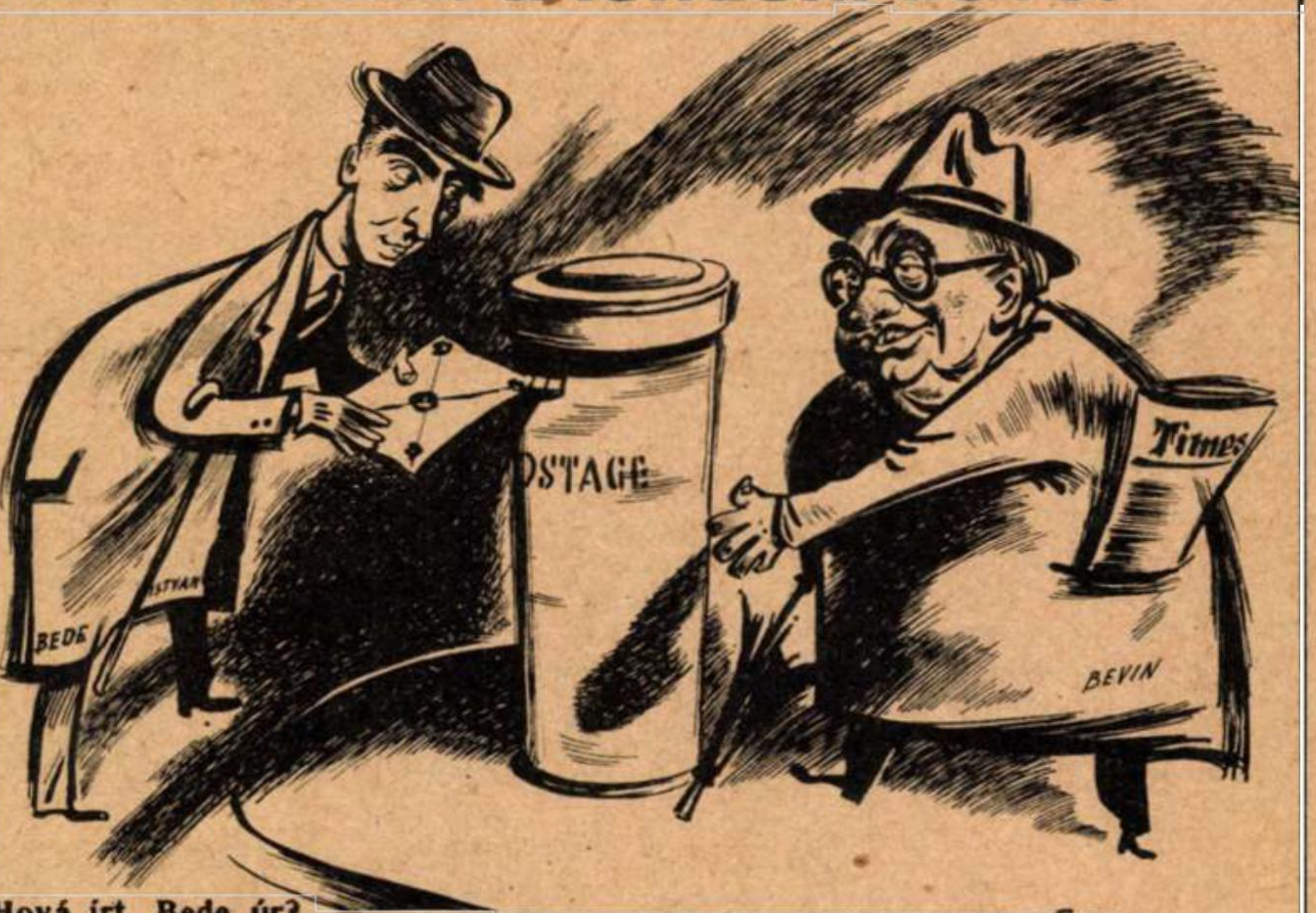

— Hová írt, Bede úr?
— Haza. Elküldöm a lemondásomat.
— Miért?
— Mert nem szolgálhatok olyan kormányt, amely két évig elhitte rólam, hogy demokrata vagyok.

Talpraesett gyerek

Egy munkásgyerek és egy úgynevezett uridáma kisfia beszélget.

— Én már segítek a gyárban az apámnak — mondja a munkásgyerek. — Valósággal én vagyok a jobbkeze.

— Az semmi — tromfol rá a dáma fia. — Én vagyok a mamám ballépése...

Jeremiásék Esztergomban

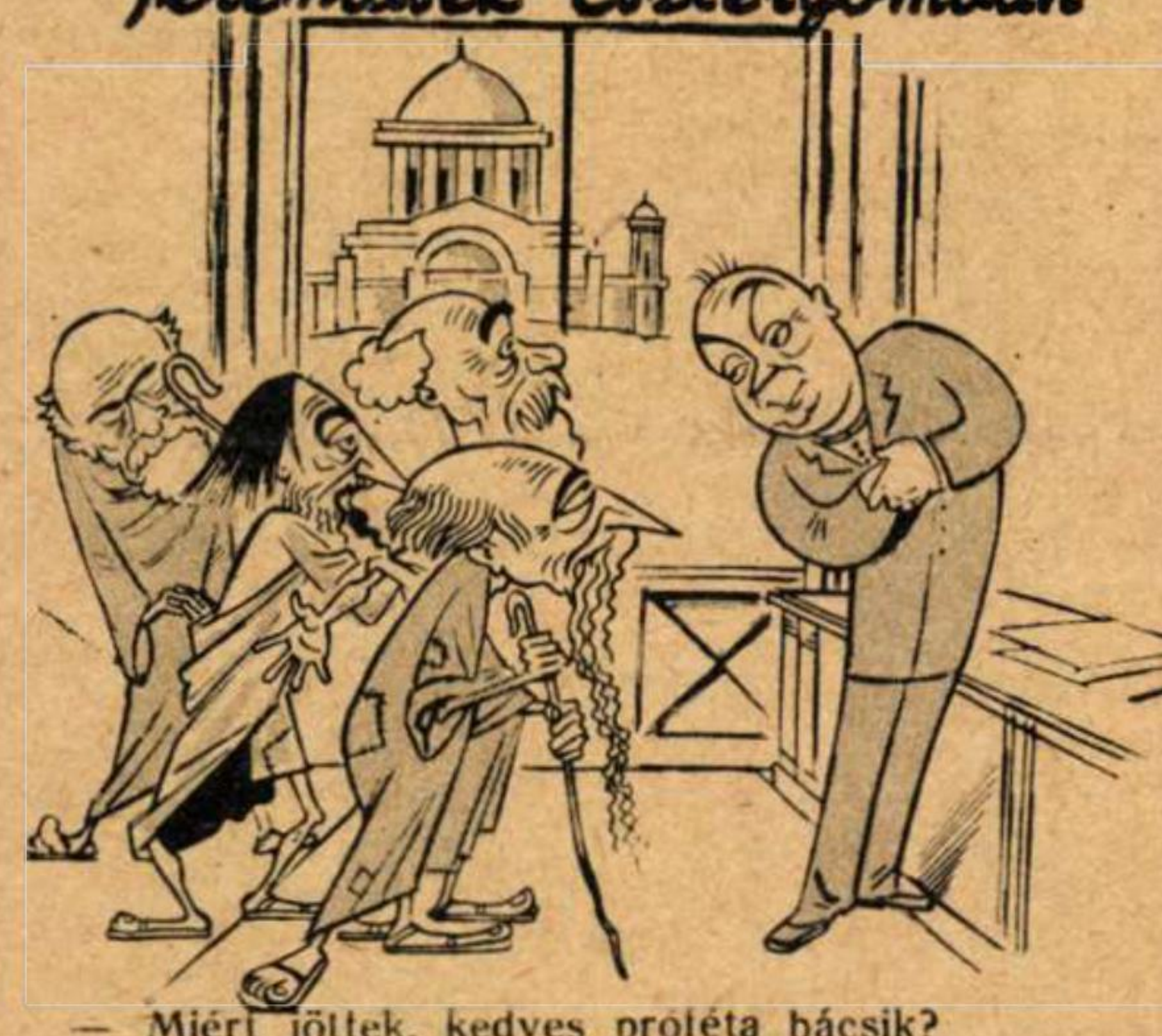

— Miért jöttek, kedves proféta bácsik?

— Mert tiltakozni akarunk az ellen, hogy őeminenciája bennünket citál, amikor a demokráciát támadni akarja.

Preciz ember

Egyik fiatal írónak nemrégiben játszották a darabját egyik pesti színházban. A premier estéjén vacsorára volt hivatalos egy ismerős családhoz. A premier izgalmaitól azt sem tudta, hogy fiú-e, vagy lány és fáradtan imbolygott végig a keskeny belvárosi utcákon. Egyik utcasarkon diszkréten megszólította egy feltűnően kitestett hölgy:

— Hova megy, szép ember?

A fiatal író szórakozottan válaszolta:

— Dr. Kovácsékhoz.

Az igazi szinész

A nagy jellemszínész előadás után megfogja a rendezőt. Magából kikelve, izgatottan magyaráz.

— Idefigyelj. A következő játékot találtam ki. amikor a hírnök azt mondja nekem, hogy a fiamat megmérgezték, nem esem le a kerevetre, hanem megállok, földbegyökerezett lábakkal. Igy.

A rendező zavartan mondja:

— De drágám. Hiszen a darabot ma játszottuk utoljára.

A nagy színész megvetően legyint.

— Hát számít az?

Most már igazán kész!

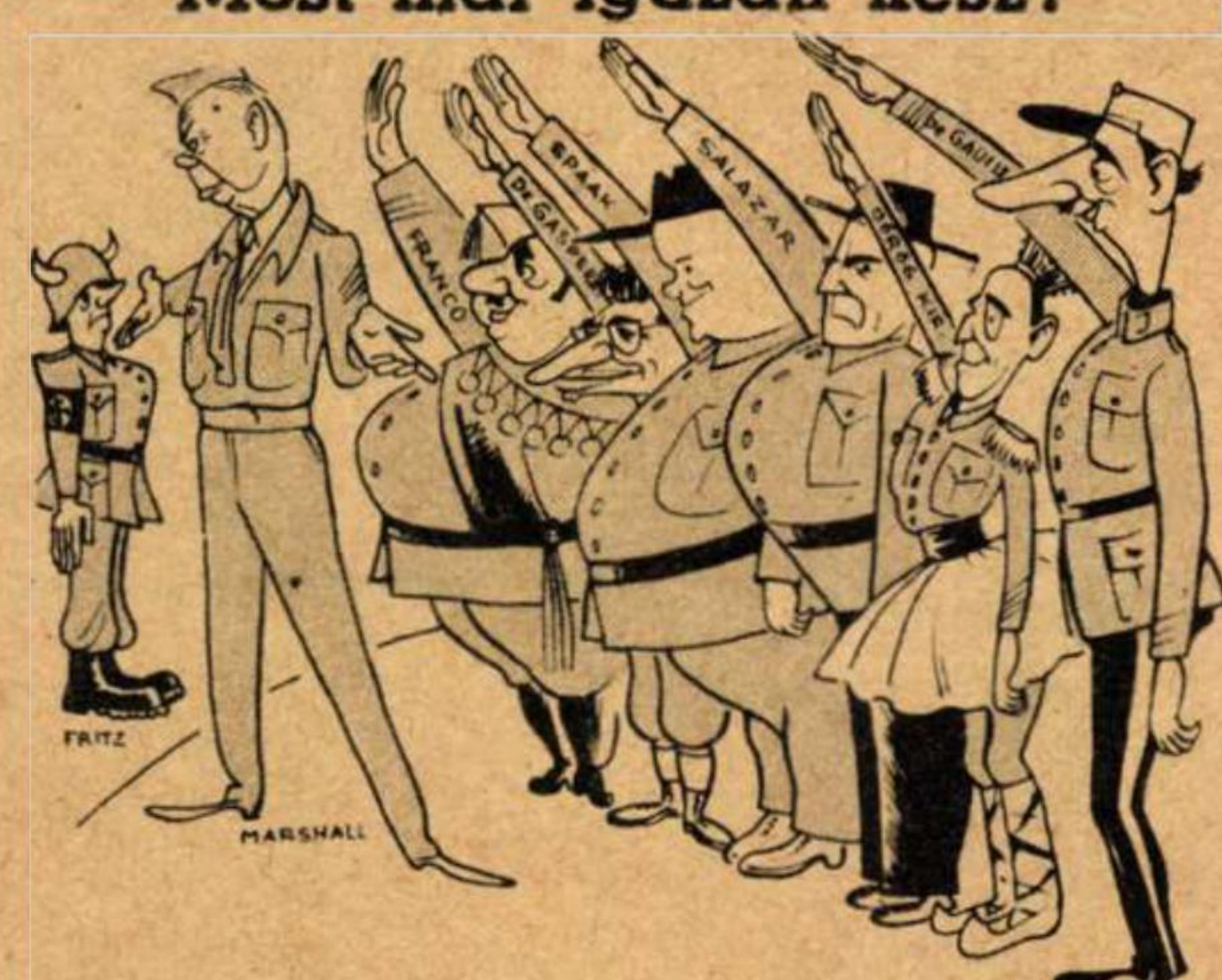

Marshall: Na, most már kész a nyugati blokk, gyere ide Fritz, hadd legyen egy igazi demokratánk is!

Adóba lefoglalták a színházak szubvencióját

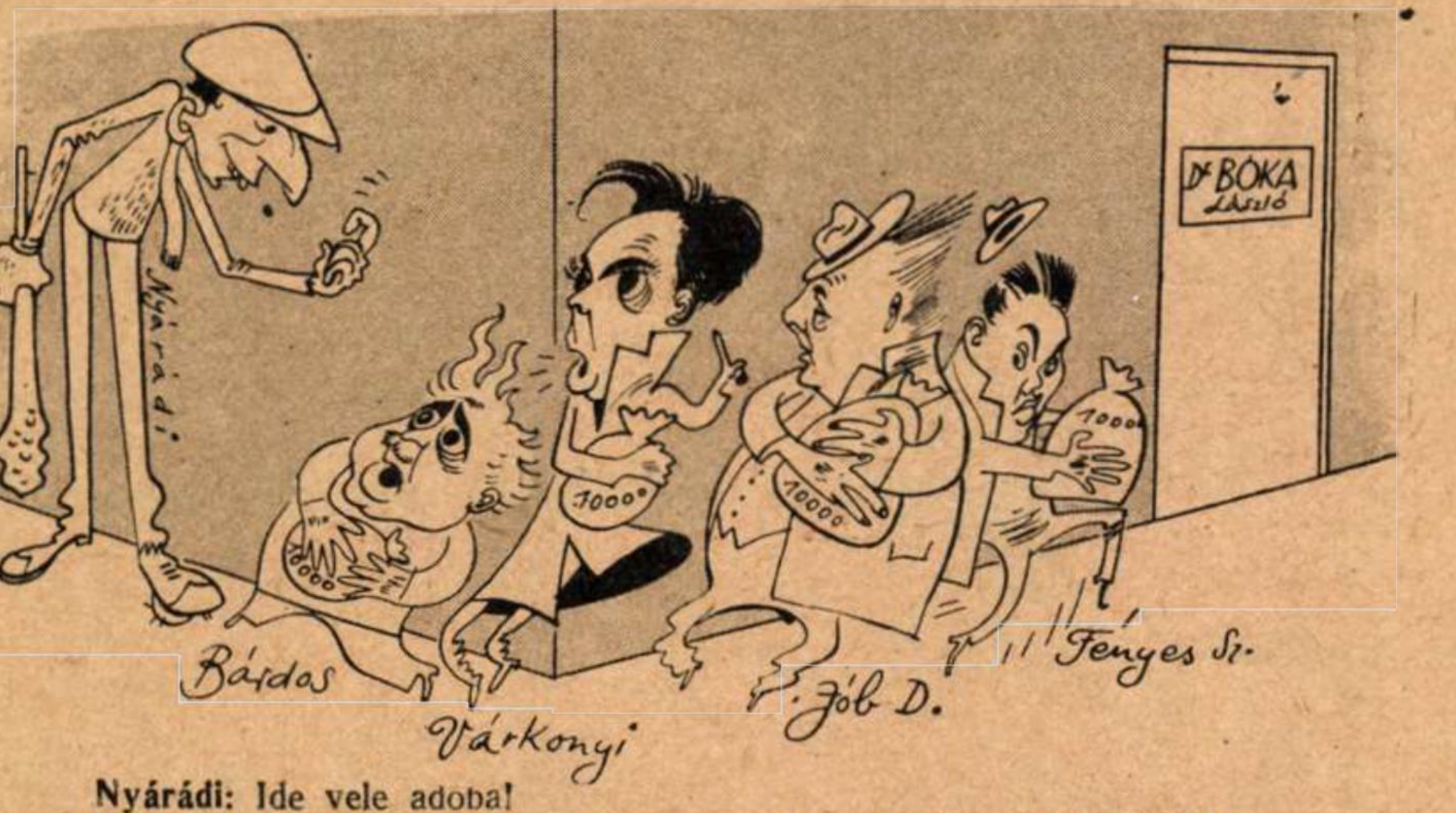

Nyárádi: Ide vele adoba!
Szinigazgatók kara: Dehiszen még meg sem melegedett nálunk!
Nyárádi: Meg tud az melegedni nálam is.

Nosztalgia

A divatos lokálban a dizőz angol slágert énekel. Az egyik asztalnál ott ül a barátjával Gugyerák. Ahogy az angol dalt hallja, elkezd fészkelődni.

— Mi baj? — kérdi a barátja.

— Ahogy ezt az énekesnőt hallgatom — feleli szomorúan Gugyerák —, úgy elfog a honvágy...

— Micsoda? Hát te Angliában születtél?

— Ördögöt — legyint Gugyerák. — Csak szeretnék már otthon lenni.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **6.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5107

MASzOBSz jelszava
REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA
ESTE
MAGA
MEG A MEGA

Kuksi Rómában

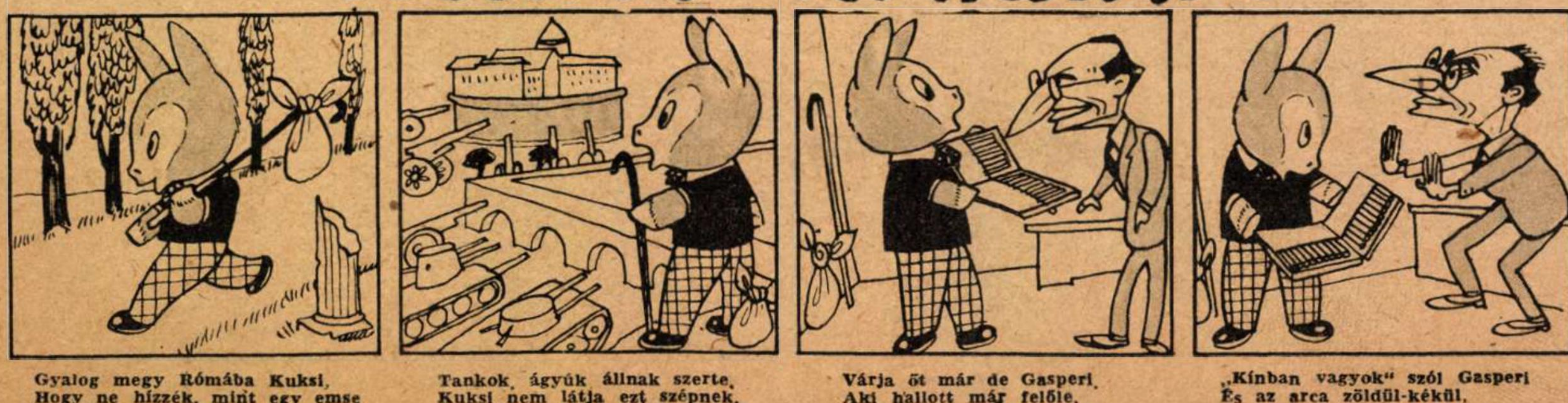

Gyalog megy Rómába Kuksi,
Hogy ne hízzék, mint egy emse
És hogy lássa de Gasperit
Ki mint szamár, konkurrense.

Tankok, ágyúk állnak szerte,
Kuksi nem látja ezt szépnek.
„Hogyha ezek győznek" véli
„Lőttek már az olasz népnek."

Várja őt már de Gasperi,
Aki hallott már felőle,
A tárcáját nyujtja Kuksi:
„Signor, válasszon belőle!"

„Kínban vagyok" szól Gasperi
És az arca zöldül-kékül,
„Nem tudok én választani
Ágyú és gépfegyver nélkül..."

Földosztók, ha találkoznak

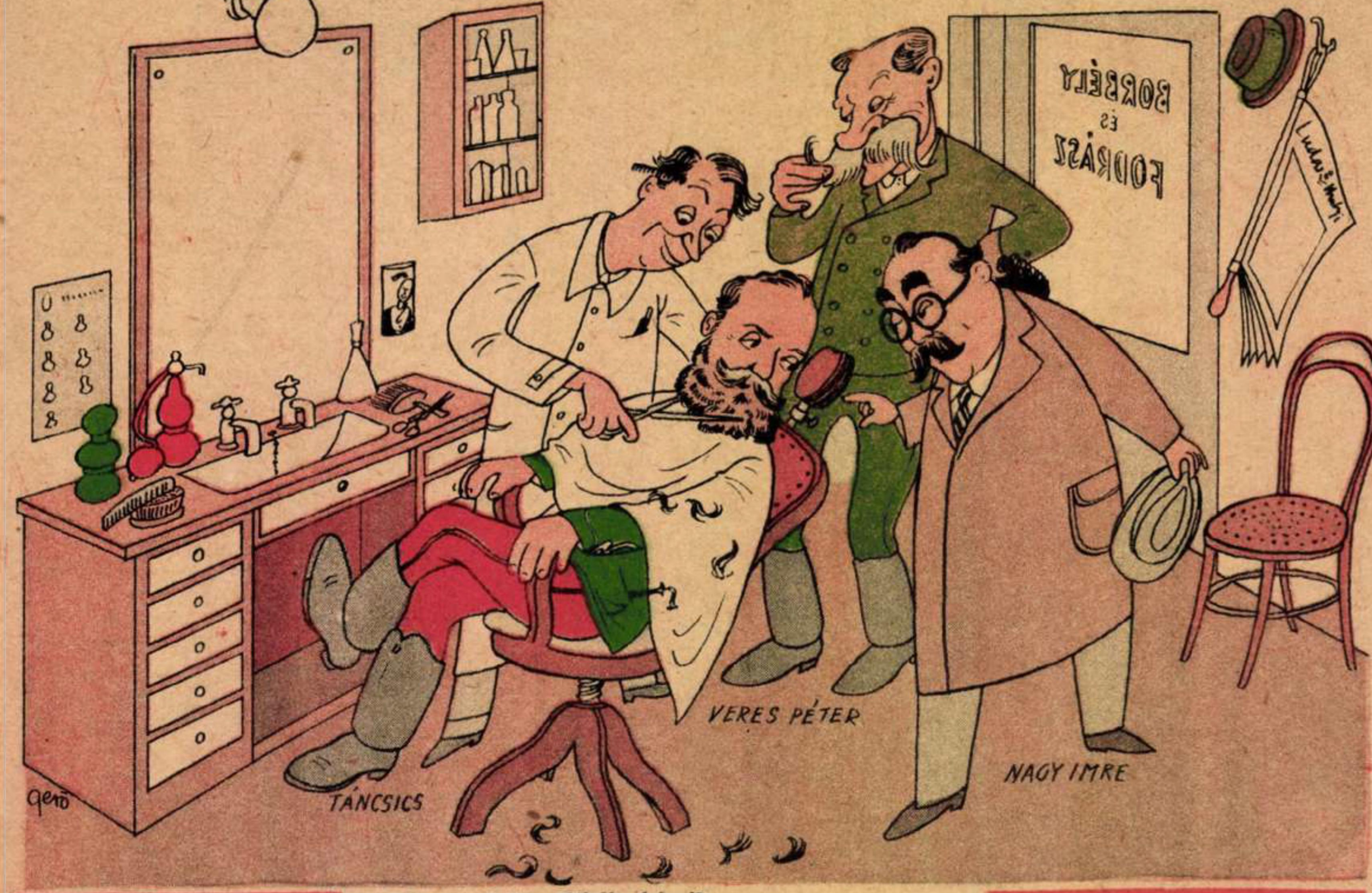

— Mit csinál itt Mihály bácsi?
— Levágatom a szakállamat.
— Aztán miért?
— Mert látom, hogy a földosztáshoz a bajusz is elég.

Nem lehet kibírni!

Az eszpresszók táján közismert hölgy felrohan az ügyvédjéhez:

— Azonnal válasszon el a férjemtől! — lihegi. — Úgy bánik velem, mint egy kutyával!

— Talán veri magát? — kérdi az ügyvéd.

— Nem — zokogja a szépasszony. — De azt kívánja, hogy hű legyek hozzá...

A hét legédesebb története

A művésztársaságban valaki hosszú történetet mesél barátjáról, aki összekülönbözött szerelmével.

— És akkor — fejezi be szavait — barátom kijelentette, hogyha továbbra is így mennek a dolgok, ő tabula rasat csinál.

Mire a kis színésznő félénken megkérdi:

— Pengegyáros az illető?...

A Boráros-téri hídnál

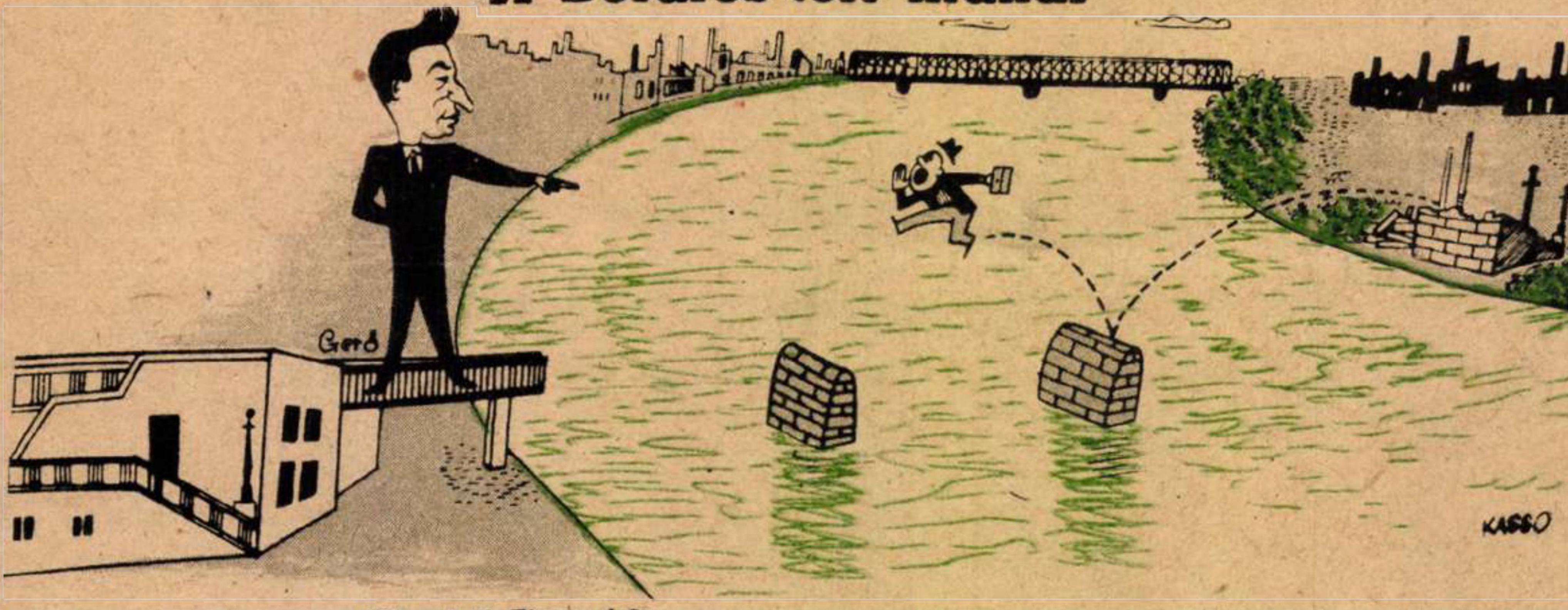

— Mit csinál Ficere úr?
— Hallom, hogy ön előbb az Árpád-hidat építi fel, addig én nem várhatok.

Megelevenedett a Kossuth-szobor

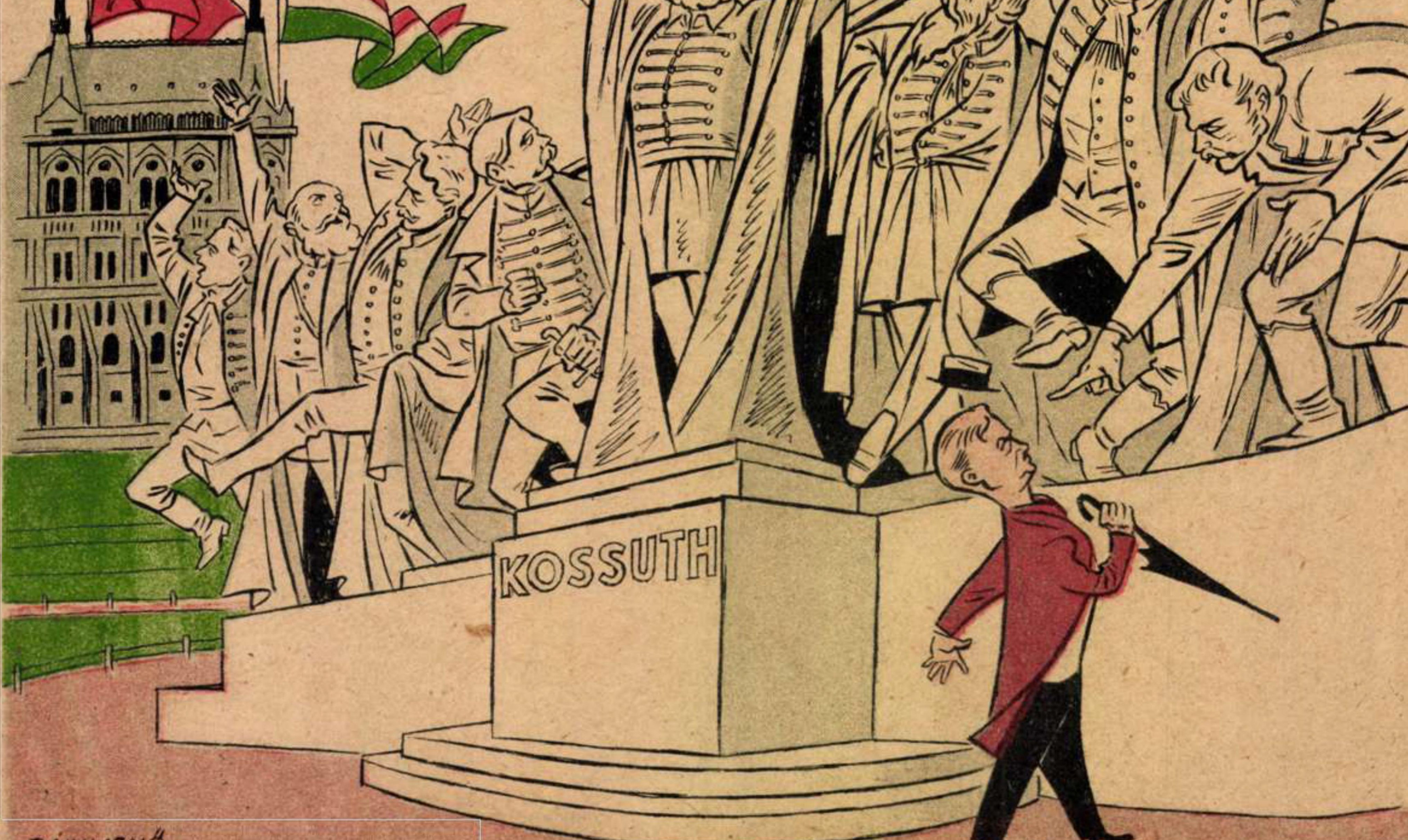

— Ne haragudjon szobrász úr, de mi már abbahagyjuk a szomorkodást.

Könyv részletre

Irta: Kishont Ferenc

(Történik egy elegáns belvárosi úridivatüzletben)

Férfiú (jólöltözött, kisportolt jelenség, rugalmas léptekkel be): Jónapot.

Tulaj: Alázatos szolgája. Tessék parancsolni uraságodnak.

Férfiú (bizalmasan): Egy nagyon kedves kis dologról volna szó. Ön a tulajdonos személyesen?

Tulaj (meghatódva): Én volnék, méltóztassék parancsolni velem.

Férfiú: Nagyon örvendek a személyes ismeretségnek, sok jót hallottam már önről *(kezét nyujtja):* Doktor Grünházy Emil.

Tulaj (kábultan): Végtelenül örvendek. Rózsa Vince vagyok. Szolgálatára méltóságos uram.

Férfiú: Egy pillanat gyermekem *(könyvcímlapokat vesz elő aktatáskájából):* Én ugyanis jó könyveket árusítok előnyös részletfizetési feltételek mellett, ön intelligens embernek látszik, rajta hát, tessék néhány könyvet kiválasztani...

(Csend van.)

Tulaj (sápadtan evickél a csapdában): Készséggel megtenném, kérem, de én nem olvasok mostanában könyveket...

Férfiú: „A jó könyv több mint szenvedély!“ Miért nem olvas ön mostanában könyveket?

Tulaj: Mert nagyon rosszak a szemeim. 22 dioptriás szemüvegem van, de nem használom, mert nem látok vele semmit...

Férfiú: „Nem minden könyv jó könyv, de minden jó könyv könyv!“ Fel is lehet önnek olvasni belőle, ha rossz a látása!

Tulaj: Sajnos, süket is vagyok, ezért ez nem lehetséges...

Férfiú: Akkor talán jelbeszéd útján hozzátartozói közölhetnék önnel a könyv kivonatos tartalmát!

Tulaj: Kitűnő elképezlés, de a mult hónapban gutaütés következtében elvesztettem uralmamat a szimpatikus idegrendszerem fölött, ezért tárgytalan...

Férfiú: „A jó könyv a gyógyszerek királynője!“ Rövid tanulás után ön begyakorolhatná, hogy az ön fejére mért apró ütésekkel morze-jeleket adva, tudomásul vehesse a tőlem vásárolt könyv egyes kiragadott részleteit!

Tulaj: Nagyon köszönöm jóindulatát, de pillanatnyilag krónikus agykéregérzéktelenségben szenvedek és ez az előbb említett megoldást nehézkessé teszi...

Férfiú (szörnyű gyanú ébred lelkében): Hogyan, ön nem akar tőlem könyvet vásárolni?

Tulaj: Valóban uram.

Férfiú (szíven találva): Miért nem ezzel kezdte? Honnan sejtsem ezt?! Érdekes. Feltartják az embert hiába! *(Rugalmasan el.)*

FÜGGÖNY

Gergely Miklós:

Búcsú a Tőzsdétől

Az én búcsúm a Tőzsdétől ez a pár vicc, amit összegyüjtöttem róla.

1.

Harsogó muzsikával vonul a katonabanda az ucán. Egyszerre a Tőzsde elé érnek, a tamburmajor int, a zene elhallgat.

— Miért hagytuk abba? — kérdi az egyik zenész.

— Azért — feleli a tamburmajor —, *mert a szabály az, hogy abba kell hagyni a játékot, ha olyan helyre érünk, ahol egy másik banda játszik.*

2.

— Mi a különbség a hossz és a bessz között?

— Hossz az, amikor a tőzsdés új autóban ül egy új nővel és bessz az, amikor a tőzsdés régi autóban ül a feleségével.

3.

— Mit szól hozzá, egy íróból tőzsdés lett.

— Ez a nemezis. Eddig ő tette tönkre a papirt, most majd a papir teszi tönkre őt.

4.

Valamikor az első világháború után, amikor a kisemberek tízezrei mentek tönkre a tőzsdén, hazajön Gugyerák.

— Angyalom, hárommillió koronát nyertem a Tőzsdén! — lelkendezik a feleségének.

— Hurrá! — ujjong Gugyerákné.

— Azazhogy — mondja Gugyerák — ha pontosan számoljuk, nem volt éppen hárommillió, csak kettő.

— Az is szép — mondja Gugyerákné.

— Illetve, ha egészen pontos akarok lenni, egymilliót nyertem.

— Annak is örülni lehet.

— Várj csak fiam, nem is jól mondtam, nem egymilliót nyertem, hanem kétmilliót vesztettem.

— Szent ég! — sikolt fel Gugyerákné. — Akkor miért mondtad, hogy nyertél?

— Mert kíméletesen akartalak értesíteni.

Álkoldus úr

Gugyerákot megszólítja egy valódi álkoldus:

— Nagyságos uram, szegény vak ember vagyok, adjon két forintot!

— De hiszen maga lát az egyik szemére — mondja Gugyerák.

— Hát nem bánom, akkor adjon egy forintot.

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott
a Szikra Lapvállalat
offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

sarokba állítjuk

Rákosi Mátyást,

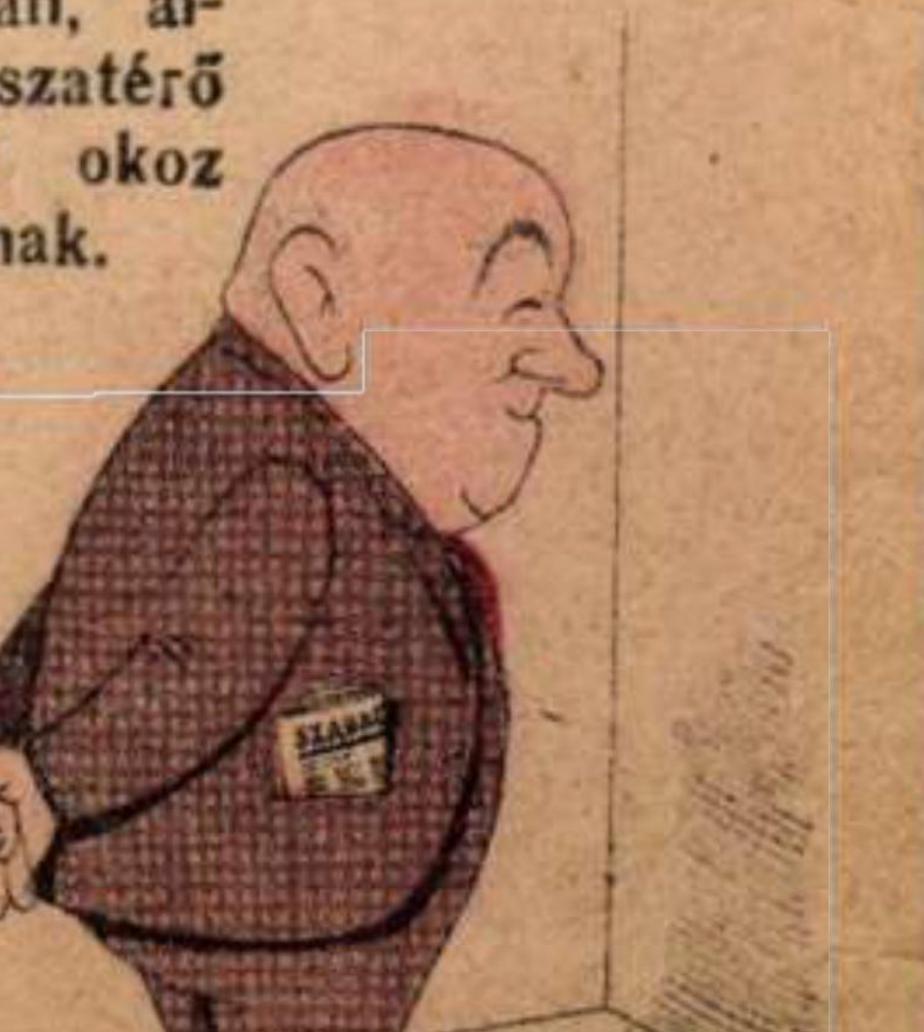mert azzal, hogy minden évben születésnapja van, állandóan visszatérő szívfájdalmat okoz a reakciónak.